

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

58. vuosikerta

19. syyskuuta 2015

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1555, annettu 28 päivänä toukokuuta 2015, Euroopan parlamentin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla 440 artiklan mukaisesta tietojen julkistamisesta vastasyklisiä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen noudattamisesta laitoksissa ⁽¹⁾** 1
- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1556, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä oman pääoman ehtoisten vastuiden siirtymävaiheen käsittelyä IRB-menetelmän mukaisesti koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla ⁽¹⁾** 9
- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1557, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015, kasvinviljelytilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 543/2009 muuttamisesta ⁽¹⁾** 11
- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1558, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 täydentämisestä laatimalla indikaattoreiden tulostaulu EU:n takauksen soveltamista varten** 20
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1559, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa** 25
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1560, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1561, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, asetuksella (EY) N:o 536/2007 Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan siipikarjanlihan alalla avatussa tariffikiintiössä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1562, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, asetuksella (EY) N:o 539/2007 muna- ja muna-albumiinalalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2016 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta	49
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1563, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 413/2014 Ukrainasta peräisin olevan siipikarjanlihan osalta avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2015 välisenä aikana jätetyissä tuontioikeushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta	51
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1564, annettu 18 päivänä syyskuuta 2015, asetuksella (EY) N:o 442/2009 sianliha-alalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi vahvistettuun määrään lisättävien määrien vahvistamisesta	53

PÄÄTÖKSET

★ Neuvoston päätös (EU) 2015/1565, annettu 14 päivänä syyskuuta 2015, kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta	55
★ Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös (EU, Euratom) 2015/1566, annettu 16 päivänä syyskuuta 2015, unionin tuomioistuimen neljän tuomarin ja yhden julkisasiamiehen nimittämisestä	58

Oikaisuja

★ Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) N:o 518/2014, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2014, komission delegoitujen asetusten (EU) N:o 1059/2010, (EU) N:o 1060/2010, (EU) N:o 1061/2010, (EU) N:o 1062/2010, (EU) N:o 626/2011, (EU) N:o 392/2012, (EU) N:o 874/2012, (EU) N:o 665/2013, (EU) N:o 811/2013 ja (EU) N:o 812/2013 muuttamisesta energiaan liittyvien tuotteiden merkintöjen internetissä esittämisen osalta (EUVL L 147, 17.5.2014)	60
★ Oikaisu komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2015/880, annettu 4 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä (EUVL L 143, 9.6.2015)	60

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/1555,

annettu 28 päivänä toukokuuta 2015,

Euroopan parlamentin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla 440 artiklan mukaisesta tietojen julkistamisesta vastasyklisiä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen noudattamisesta laitoksissa

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 440 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset pitävät yllä laitoskohtaista vastasyklisiä pääomapuskuria, kuten direktiivin 2013/36/EU ⁽²⁾ 130 artiklan 1 kohdassa säädetään.
- (2) Läpinäkyvyyden ja vertailukelpoisuuden varmistamiseksi laitosten välillä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään, että laitokset julkistavat vastasyklisen pääomapuskurinsa laskennan keskeiset osatekijät, mikä käsittää laitosten merkityksellisten luottovastuiden maantieteellisen jakautumisen sekä niiden laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin lopullisen määrän.
- (3) Kuten direktiivin 2013/36/EU 130 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitoskohtainen vastasyklisen pääomapuskuri lasketaan laitoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisen kokonaisriskin määrän ja laitoskohtaisen vastasyklisen puskurikannan tulona.
- (4) Kuten direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitoskohtainen vastasyklisen pääomapuskurikanta on niissä maissa sovellettavien vastasyklisen puskurikantojen painotettu keskiarvo, joissa laitoksen merkitykselliset luottovastuut sijaitsevat. Merkityksellisten luottovastuiden maittainen jakautuminen olisi julkistettava komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 ⁽³⁾ säännösten mukaisesti käyttämällä vakioformaattia. Jotta voitaisiin täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 440 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimukset, joissa ei vahvisteta vähimmäispuskurikantaa, merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen olisi julkistettava, vaikka maassa sovellettava vastasyklisen pääomapuskurikanta olisi nolla.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1152/2014, annettu 4 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU täydentämisestä sellaisten teknisten sääntelystandardien osalta, jotka koskevat merkityksellisten luottovastuiden maantieteellisen sijaintipaikan määrittämistä laitoskohtaisten vastasyklisen pääomapuskurikantojen laskemiseksi (EUVL L 309, 30.10.2014, s. 5).

- (5) Laitoskohtaisen vastasyklisen puskurin määrän laskemiseksi olisi vastasyklisiin puskurikantoihin sovellettavien painojen oltava oikeassa suhteessa sellaisen luottoriskin yhteenlaskettuihin omien varojen vaatimuksiin, joka liittyy merkityksellisiin luottovastuisiin kussakin jäsenvaltiossa ja kullakin kolmannen maan lainkäyttöalueella, jossa tai jolla laitoksella on vastuita. Sen vuoksi laitosten olisi julkistettava omien varojen vaatimukset kaikkien merkityksellisten luottovastuiden osalta.
- (6) Kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 433 artiklassa säädetään, laitokset julkistavat vastasyklisen puskurin vaatimukset vähintään kerran vuodessa tilinpäätöksen julkaisupäivän yhteydessä. Koska nimetyt viranomaiset direktiivin 2013/36/EU 136 artiklan 7 kohdan mukaisesti asettavat vastasyklisen puskurikannan neljännesvuosittain, julkistettaessa tietoja laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen noudattamisesta laitoksissa olisi viitattava vastasyklistä pääomapuskurikantaa koskeviin tietoihin viimeisimmältä vuosineljännekseltä, jota koskevat tiedot ovat saatavissa. Vastasyklistä pääomapuskuria koskevien tietojen julkistamisen olisi perustuttava sellaisen vastasyklisen pääomapuskurin laskenta-ajankohtana sovellettaviin vastasyklisiin pääomapuskurikantoihin, johon julkistaminen liittyy.
- (7) Laitosten olisi asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tulkittuna yhdessä sen 440 artiklan 1 kohdan kanssa julkistettava vastasyklistä pääomapuskuria koskevat tiedot yksittäisinä yrityksinä. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 3 kohdan mukaan laitoksen, joka on emoyritys tai tytäryritys, ja laitoksen, joka on kyseisen asetuksen 18 artiklan mukaisesti sisällytetty konsolidointiin, ei kuitenkaan tarvitsisi noudattaa kyseisen asetuksen kahdeksannessa osassa vahvistettuja julkistamisvaatimuksia yksittäisinä yrityksinä. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten sekä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevien laitosten olisi julkistettava nämä tiedot konsolidoinnin perusteella, kun taas EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön merkittävien tytäryritysten sekä tytäryritysten, joilla on olennaista merkitystä paikallisten markkinoidensa kannalta, olisi julkistettava nämä tiedot yksittäisinä yrityksinä tai alakonsolidointiryhmän tasolla, kuten asetuksen (EU) N:o 575/2013 13 artiklassa säädetään.
- (8) Direktiivin 2013/36/EU 130 artiklassa säädetyn, laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitoa koskevan vaatimuksen soveltaminen ja asteittainen käyttöönotto aloitetaan 1 päivänä tammikuuta 2016, jolleivät jäsenvaltiot aseta lyhyempää siirtymäaikaa kyseisen direktiivin 160 artiklan 6 kohdan nojalla. Sen varmistamiseksi, että laitoksilla on riittävästi aikaa valmistautua tietojen julkistamiseen, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2016.
- (9) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) on toimittanut Euroopan komissiolle.
- (10) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisyhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 440 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa täsmennetään vaatimuksia julkistaa tiedot direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa tarkoitetun vastasyklistä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen noudattamisesta laitoksissa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

*2 artikla***Luottovastuiden maantieteellisen jakautumisen julkistaminen**

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 440 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisten laitoksen luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen on julkistettava käyttämällä liitteessä I olevassa taulukossa 1 vahvistettua vakioformaattia liitteessä II olevissa I ja II osassa olevien ohjeiden sekä delegoidussa asetuksessa (EU) N:o 1152/2014 vahvistettujen säännösten mukaisesti.

*3 artikla***Laitoskohtaisen vastasyklisen puskurin määrän julkistaminen**

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 440 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisten laitoksen luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen on julkistettava käyttämällä liitteessä I olevassa taulukossa 2 vahvistettua vakioformaattia liitteessä II olevissa I ja III osassa olevien ohjeiden mukaisesti.

*4 artikla***Voimaantulo ja soveltaminen**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä toukokuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

VAKIOFORMAATTI, JOTA KÄYTETÄÄN JULKISTETTAESSA TIETOJA VASTASYKLISEN PÄÄOMAPUSKURIN VAATIMUKSEN NOUDATTAMISESTA LAITOKSISSA

Taulukko 1

Vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen

Rivi		Yleiset luottovastuut		Kaupankäyntivarastoon kuuluvat vastuut		Arvopaperistettut vastuut		Omien varojen vaatimukset				Omien varojen vaatimusten painot	Laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta
		Standardimenetelmän mukainen vastuuarvo	Sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukainen vastuuarvo	Kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden pitkien ja lyhyiden positioiden summa	Sisäisten mallien mukainen kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden arvo	Standardimenetelmän mukainen vastuuarvo	Sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukainen vastuuarvo	Joista: yleiset luottovastuut	Joista: kaupankäyntivarastoon kuuluvat vastuut	Joista: arvopaperistettut vastuut	Yhteensä		
		010	020	030	040	050	060	070	080	090	100	110	120
010	Jakautuminen maittain												
	Maa 001												
	002												
	...												
	NNN												
020													

Taulukko 2

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä

Rivi		Sarake
		010
010	Kokonaisriskin määrä	
020	Laitoskohtainen vastasyklinen puskurikanta	
030	Laitoskohtaista vastasyklisiä puskuria koskeva vaatimus	

LIITE II

JULKISTAMISESSA KÄYTETTÄVIÄ VAKIOFORMAATTEJA KOSKEVAT OHJEET

I OSA

YLEISET OHJEET

Viitetiedot

- 1) Kentässä ”Soveltamistaso” laitosten on ilmoitettava soveltamistaso, joka muodostaa taulukoissa 1 ja 2 ilmoitettujen tietojen perustan. Täyttäessään tätä kenttää laitosten on valittava yksi seuraavista vaihtoehdoista asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 ja 13 artiklan mukaisesti:
 - a) konsolidoinnin perusteella;
 - b) yksittäisenä yrityksenä;
 - c) alakonsolidointiryhmän tasolla.
- 2) Julkistaakseen tiedot yksittäisinä yrityksinä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston mukaisesti laitosten on täydennettävä näiden ohjeiden taulukot 1 ja 2 yksittäisinä yrityksinä kyseisen asetuksen ensimmäisen osan II osaston 1 luvun mukaisesti.
- 3) Julkistaakseen tiedot konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston mukaisesti laitosten on täydennettävä näiden ohjeiden taulukot 1 ja 2 konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla kyseisen asetuksen ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

II OSA

VAKIOFORMAATTIA 1 KOSKEVAT OHJEET

Taulukko 1

Vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen jakautuminen

Taulukon 1 käyttö rajoittuu vastasyklisen pääomapuskurin laskennan kannalta merkityksellisiin luottovastuisiin direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Viitteet lainsäädäntöön ja ohjeet	
Rivinumero	Selitys
010–01X	<p>Merkityksellisten luottovastuiden jakautuminen maittain</p> <p>Luettelo maista, joissa laitoksella on laitoskohtaisen vastasyklisen puskurin laskennan kannalta merkityksellisiä luottovastuita delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti.</p> <p>Rivien määrä voi vaihdella sen mukaan, kuinka monessa maassa laitoksella on vastasyklisen puskurin laskennan kannalta merkityksellisiä luottovastuita.</p> <p>Jos laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvat vastuut tai ulkomaiset luottovastuut ovat alle 2 prosenttia sen riskipainotettujen vastuiden kokonaismäärästä, laitos voi delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti kohdentaa kyseiset vastuut laitoksen sijaintipaikkaan. Jos vastuisiin, jotka on julkistettu laitoksen sijaintipaikan osalta, kuuluu muista maista olevia vastuuita, ne olisi selkeästi yksilöitävä julkistettavaan taulukkoon liittyvässä huomautuksessa tai alaviitteessä.</p>
020	<p>Yhteensä</p> <p>Tämä taulukon sarakkeita 010–120 koskevassa selityksessä kuvattu arvo.</p>

Viitteet lainsäädäntöön ja ohjeet	
Sarakkeen numero	Selitys
010	<p>Yleisten luottovastuiden vastuuarvo käytettäessä standardimenetelmää</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden vastuuarvo, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 111 artiklan mukaisesti.</p> <p>Maantieteellinen jaottelu tehdään delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden summa, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 111 artiklan mukaisesti.</p>
020	<p>Yleisten luottovastuiden vastuuarvo käytettäessä standardimenetelmää</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden vastuuarvo, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 166 artiklan mukaisesti.</p> <p>Maantieteellinen jaottelu tehdään asiakirjan EBA/RTS/2013/15 mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden summa, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 166 artiklan mukaisesti.</p>
030	<p>Kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden pitkien ja lyhyiden positioiden summa</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden pitkien ja lyhyiden positioiden summa, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan mukaisesti laskettuna pitkien ja lyhyiden positioiden summana.</p> <p>Maantieteellinen jaottelu tehdään delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden pitkien ja lyhyiden positioiden summa, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan mukaisesti laskettuna pitkien ja lyhyiden positioiden summana.</p>
040	<p>Kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden arvo käytettäessä sisäisiä malleja</p> <p>Seuraavien summa:</p> <ul style="list-style-type: none"> — direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä luottovastuita edustavien käteispositioiden käypä arvo, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 artiklan mukaisesti; — direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä luottovastuita edustavien johdannaisten nimellisarvo. <p>Maantieteellinen jaottelu tehdään delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Yhteenlaskettuina kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä luottovastuita edustavien käteispositioiden käypä arvo, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 104 artiklan mukaisesti, ja kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja merkityksellisiä luottovastuita edustavien johdannaisten nimellisarvo.</p>
050	<p>Arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvo käytettäessä standardimenetelmää</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden vastuuarvo, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 246 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti.</p> <p>Maantieteellinen jaottelu tehdään delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden summa, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 246 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan mukaisesti.</p>

Viitteet lainsäädäntöön ja ohjeet	
Sarakkeen numero	Selitys
060	<p>Arvopaperistettujen vastuiden vastuuarvo käytettäessä sisäisten luottoluokitusten menetelmää</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden vastuuarvo, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 246 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisesti.</p> <p>Maantieteellinen jaottelu tehdään delegoidun asetuksen (EU) N:o 1152/2014 mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden summa, joka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 246 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisesti.</p>
070	<p>Omien varojen vaatimukset: yleiset luottovastuut</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kyseisessä maassa olevien merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimukset, jotka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Yhteenlaskettuina kaikki direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimukset, jotka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston mukaisesti.</p>
080	<p>Omien varojen vaatimukset: kaupankäyntivarastoon kuuluvat vastuut</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen kyseisessä maassa olevien merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimukset, jotka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti erityisriskin osalta tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin osalta.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Yhteenlaskettuina kaikki direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimukset, jotka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti erityisriskin osalta tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin osalta.</p>
090	<p>Omien varojen vaatimukset: arvopaperistettujen vastuut</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kyseisessä maassa olevien merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimukset, jotka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Yhteenlaskettuina kaikki direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimukset, jotka määritetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti.</p>
100	<p>Omien varojen vaatimukset – yhteensä</p> <p>Sarakkeiden 070, 080 ja 090 summa.</p> <p>Rivi 020 (Yhteensä): Kaikkien direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen merkityksellisten luottovastuiden omien varojen vaatimusten summa.</p>
110	<p>Omien varojen vaatimusten painot</p> <p>Kunkin maan vastasykliseen puskurikantaa sovellettava paino, joka saadaan jakamalla kyseisessä maassa oleviin merkityksellisiin luottovastuisiin liittyvät yhteenlasketut omien varojen vaatimukset (rivi 01X, sarake 100) yhteenlasketuilla omien varojen vaatimuksilla, jotka liittyvät kaikkiin direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 4 kohdan mukaisiin laitoskohtaisen vastasyklisen puskurin kannalta merkityksellisiin luottovastuisiin (rivi 020, sarake 100).</p> <p>Tämä arvo ilmoitetaan absoluuttisena lukuna kahden desimaalin tarkkuudella.</p>

Viitteet lainsäädäntöön ja ohjeet	
Sarakkeen numero	Selitys
120	<p>Laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta</p> <p>Kyseisessä maassa sovellettava vastasyklinen pääomapuskurikanta, joka asetetaan direktiivin 2013/36/EU 136, 137, 138 ja 139 artiklan mukaisesti. Tämä sarake ei sisällä vastasyklisiä pääomapuskurikantoja, jotka on jo asetettu mutta joita ei vielä sovelleta julkistettavan laitoskohtaisen vastasyklisen puskurikannan laskenta-ajankohtana.</p> <p>Tämä arvo ilmoitetaan prosentteina yhtä monen desimaalin tarkkuudella kuin direktiivin 2013/36/EU 136, 137, 138 ja 139 artiklan mukaisesti vahvistetaan.</p>

III OSA

VAKIOFORMAATTIA 2 KOSKEVAT OHJEET

Taulukko 2

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä

Laitosten on noudatettava tässä jaksossa annettuja ohjeita täyttäessään taulukkoa 2 ”Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä”.

Viitteet lainsäädäntöön ja ohjeet	
Rivi-numero	Selitys
010	<p>Kokonaisriskin määrä</p> <p>Asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettu kokonaisriskin määrä.</p>
020	<p>Laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta</p> <p>Direktiivin 2013/36/EU 140 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta.</p> <p>Laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta lasketaan niiden vastasyklisen pääomapuskurikantojen painotettuna keskiarvona, joita sovelletaan maissa, joissa laitoksen merkitykselliset luottovastuut sijaitsevat, ja jotka ilmoitetaan taulukon 1 sarakkeen 120 riveillä 010–01X.</p> <p>Kunkin maan vastasykliseen puskurikantaan sovellettava paino on kyseisellä alueella merkityksellisiin luottovastuuihin liittyvien omien varojen vaatimusten osuus yhteenlasketuista omien varojen vaatimuksista, ja se ilmoitetaan taulukon 1 sarakkeessa 110.</p> <p>Tämä arvo ilmoitetaan prosentteina kahden desimaalin tarkkuudella.</p>
030	<p>Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin vaatimus</p> <p>Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin vaatimus, joka lasketaan laitoskohtaisena vastasyklisenä puskurikantana, joka ilmoitetaan tämän taulukon rivillä 020, ja jota sovelletaan tämän taulukon rivillä 010 ilmoitettuun kokonaisriskin määrään.</p>

Viitteet lainsäädäntöön ja ohjeet	
Sarakkeen numero	Selitys
010	Tämä taulukon sarakkeita 010–030 koskevassa selityksessä kuvattu arvo.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/1556,**annettu 11 päivänä kesäkuuta 2015,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä oman pääoman ehtoisten vastuiden siirtymävaiheen käsittelyä IRB-menetelmän mukaisesti koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 495 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On tarpeen määritellä edellytykset, joiden mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa IRB-menetelmän mukaisesta käsittelystä tietyt 31 päivänä joulukuuta 2007 voimassa olleet, kyseisen jäsenvaltion laitosten ja niiden EU:ssa toimivien tytäryritysten oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmät.
- (2) Tällaiset edellytykset olisi vahvistettava yhdenmukaisesti siten, että niillä ei ole suhteettoman kielteistä vaikutusta joustavuuteen, kun siirrytään noudattamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/48/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 154 artiklan 6 kohdalla osaksi kansallista lainsäädäntöä saatetun järjestelmän sijasta asetuksella (EU) N:o 575/2013 perustettua järjestelmää.
- (3) Näiden edellytysten laatimisessa olisi otettava mahdollisuuksien mukaan huomioon niiden laitosten oikeutetut odotukset, joille oli myönnetty vapautus entisessä järjestelmässä, jota sovellettiin 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava myöntää vapautus tällaisille laitoksille. Muille laitoksille vapautusta ei pitäisi myöntää.
- (4) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan pankkiviranomainen on toimittanut komissiolle.
- (5) Euroopan pankkiviranomainen on järjestänyt avoimet julkiset kuulemiset teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joihin tämä asetus perustuu, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytänyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽³⁾ 37 artiklan mukaisesti perustetulta pankkialan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää laitoksille ja niiden EU:ssa toimiville tytäryrityksille vapautuksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua IRB-menetelmän mukaisesta käsittelystä ainoastaan sellaisten oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmien osalta, joihin vapautusta IRB-menetelmän mukaisesta käsittelystä sovellettiin 31 päivänä joulukuuta 2013.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä kesäkuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/1557,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2015,
kasvinviljelytilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 543/2009
muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinviljelytilastoista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 837/90 ja (ETY) N:o 959/93 kumoamisesta 18 päivänä kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 543/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 543/2009 vahvistetaan puitteet vuotuista kasvintuotantoa koskevien vertailukelpoisten unionin tilastojen tuottamista varten.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 543/2009 täytäntöönpanon määräaikaistarkastelussa kävi ilmi, että vertailukelpoisuuden vuoksi on aiheellista päivittää joitakin muuttujien nimiä ja määritelmiä, jotta niitä voidaan soveltaa ja tulkita yhdenmukaisesti.
- (3) Vanhentuneet muuttujat olisi poistettava luettelosta.
- (4) Koska kansallista tuotantoa koskevien tietojen olisi oltava vertailukelpoisia, kosteuspitoisuus olisi lisättävä muuttujaksi tiettyjen sellaisten kasviluokkien tuotannon osalta, jotka korjataan vihreänä.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 543/2009 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 543/2009 liite tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ EUVL L 167, 29.6.2009, s. 1.

LIITE

Taulukko 1

Peltokasvit

OSA A

Tietojen toimittamisen määräjät	Viljelyala (1 000 ha)						Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)				Sato (100 kg/ha)
	31. tammi- kuuta	30. kesä- kuuta	31. elokuuta	30. syys- kuuta	31. tammi- kuuta	30. syys- kuuta	30. syys- kuuta	31. loka- kuuta	31. tammi- kuuta	30. syys- kuuta	31. elokuuta
	vuosi n	vuosi n	vuosi n	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 1	vuosi n	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 1	vuosi n
Määräajan numero	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	Jäsenvaltiot, joiden viljelyala ylittää rajaarvon	Jäsenvaltiot, joiden viljelyala ylittää rajaarvon	Jäsenvaltiot, joiden viljelyala ylittää rajaarvon	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot	Kaikki jäsenvaltiot, joiden viljelyala ylittää rajaarvon
Viljakasvit (mukaan lukien siementuotanto) (*)	—	—	—	—	x	R	—	—	x	R	—
Viljakasvit (lukuun ottamatta riisiä) (mukaan lukien siementuotanto) (*)	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—
Tavallinen vehnä ja spelttivehänä (*)	—	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x
Tavallinen syysvehnä ja spelttivehänä (*)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Durumvehnä (*)	x	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x
Ruis ja syysviljaseokset (ruisseosvilja) (*)	x	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x
Ohra (*)	—	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x
Syysohra (*)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Kaura (*)	—	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Kevätviljaseokset (muut kuin ruisseosvilja) (*)	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—
Viljamaissi ja maissintähkäseos (*)	—	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x
Ruisvehnä (*)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Durra (*)	—	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Muut viljat, muualle luokittelemattomat (tattari, hirssi, kanarianhelpi jne.) (*)	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—
Riisi (*)	—	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Indicariisi	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—
Japonicariisi	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—

OSA B

Tietojen toimittamisen määräajat	Viljelyala (1 000 ha)						Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)				Sato (100 kg/ha)	
	31. tammi- kuuta	30. kesä- kuuta	31. elokuuta	30. syys- kuuta	31. maal- kuuta	30. syys- kuuta	30. syys- kuuta	31. loka- kuuta	31. maal- kuuta	30. syys- kuuta	31. elokuuta	
Muuttujat	vuosi n	vuosi n	vuosi n	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 1	vuosi n	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 1	vuosi n	
Määräajan numero	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon
Kuivat palko- ja valkuaiskasvit (mukaan lukien siementuotanto sekä viljan ja palkokasvien seokset) (*)	—	—	—	—	x	R	—	—	x	x	—	—
Herneet (*)	—	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Pavut ja härkäpavut (*)	—	x	x	x	x	x	—	x	x	x	—	—
Makeat lupiinit (*)	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—	—
Muut kuivat palko- ja valkuaiskasvit, muualle luokittelemattomat	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—	—
Juurikasvit	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—	—
Peruna (mukaan lukien siemenperuna)	—	x	x	x	x	x	—	x	x	x	—	—
Sokerijuurikas (lukuun ottamatta siementuotantoa)	—	x	x	x	x	R	—	x	x	R	—	—
Muut juurikasvit, muualle luokittelemattomat	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—	—
Teollisuuskasvit	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—	—
Rapsi ja rypsi (*)	—	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x	x
Syysrapsi ja -rypsi	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Auringonkukansiemenet (*)	—	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x	x
Soija (*)	—	x	x	x	x	R	x	x	x	R	x	x
Öljypellava (*)	—	—	—	—	x	R	—	—	x	x	—	—
Puuvillansiemenet (*)	—	—	—	—	—	—	—	—	x	x	—	—
Muut öljykasvit, muualle luokittelemattomat (*)	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—	—
Kuitupellava	—	—	—	—	x	R	—	—	x	x	—	—
Hamppu	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—	—
Kuitupuuvilla	—	—	—	—	x	R	—	—	x	x	—	—
Tupakka	—	—	—	—	x	R	—	—	x	R	—	—

Tietojen toimittamisen määräajat	Viljelyala (1 000 ha)						Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)				Sato (100 kg/ha)
	31. tammi- kuuta	30. kesä- kuuta	31. elokuuta	30. syys- kuuta	31. maal- kuuta	30. syys- kuuta	30. syys- kuuta	31. loka- kuuta	31. maal- kuuta	30. syys- kuuta	31. elokuuta
Muuttujat	vuosi n	vuosi n	vuosi n	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 1	vuosi n	vuosi n	vuosi n + 1	vuosi n + 1	vuosi n
Määräajan numero	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Kaikki jäsen- valtiot	Jäsenvaltiot, joiden vilje- lyala ylittää rajaarvon
Humala	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—
Mauste- ja lääkekasvit	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—
Energiakasvit, muualla luokittelemattomat	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—
Tuoreena korjattavat kasvit	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—
Lyhytaikaiset nurmikasvit	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—
Tuoreena korjattavat palkokasvit	—	—	—	—	x	x	—	—	—	—	—
Tuoreena korjattava maissi (*)	—	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
Muut tuoreena korjattavat viljakasvit (pois lukien tuoreena korjattava maissi) (*)	—	—	—	—	x	x	—	—	x	x	—

(*) Näiden tuotteiden tuotanto ilmoitetaan keskimääräisen kosteus pitois uuden mukaan, ja kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava käytetty kosteuspitoisuus komissiolle kunkin vuoden n + 1 tammikuussa/maaliskuussa (sarake 9).

Huom. Sarakkeiden 1, 2, 3 ja 11 arvioiden ilmoittaminen on pakollista jäsenvaltioille, joiden keskimääräinen kansallinen vuosituotanto on kolmena viimeksi kuluneena vuonna ollut yli:

3 000 000 tonnia tavallista vehnää ja spelttivehnää,

1 000 000 tonnia durumvehnää,

900 000 tonnia ohraa,

100 000 tonnia ruista ja syysviljaseoksia (ruisseosviljaa),

1 500 000 tonnia viljamaissia ja maissintähkäseosta,

200 000 tonnia ruisvehnää,

150 000 tonnia kauraa,

150 000 tonnia durraa,

150 000 tonnia riisiä,

70 000 tonnia hernettä,

50 000 tonnia papuja ja härkäpapuja,

300 000 tonnia rapsia ja rypsiä,

200 000 tonnia auringonkukansiemeniä,

150 000 tonnia soijaa,

700 000 tonnia perunaa (mukaan lukien siemenperuna),

2 500 000 tonnia sokerijuurikasta (lukuun ottamatta siementuotantoa),

ja 4 500 000 tonnia tuoreena korjattavaa maissia.

Taulukko 2

Tuoreet vihannekset (mukaan lukien melonit), mansikat ja viljellyt sienet

	Sadonkorjuuala (1 000 ha)	Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)
Tietojen toimittamisen määräajat	31. maaliskuuta vuosi n + 1	31. maaliskuuta vuosi n + 1
Muuttujat		
Määräajan numero	1	2
Tuoreet vihannekset (mukaan lukien melonit) ja mansikat	x	—
Kaalikasvit	—	—
Kukkakaali ja parsakaali	x	x
Keräkaalit	x	x
Lehti- ja varsivihannekset (pois lukien kaalikasvit)	—	—
Purjo	x	x
Varsiselleri	x	x
Salaatit	x	x
Salaatit kasvihuoneessa tai sisälle mentävän korkean katteen alla (1)	x	—
Endiivit	x	x
Pinaatti	x	x
Parsa	x	x
Sikuri, tuoreena kulutettavaksi tarkoitettu	x	x
Artisokka	x	x
Vihanneshedelmät (mukaan lukien melonit)	—	—
Tomaatit	x	x
Tomaatit, tuoreina kulutettaviksi tarkoitettut	x	x
Tomaatit, kasvihuoneessa tai sisälle mentävän korkean katteen alla (1)	x	—
Kurkut	x	x
Kurkut, kasvihuoneessa tai sisälle mentävän korkean katteen alla (1)	x	—
Avomaankurkku	x	x
Munakoiso	x	x
Kesäkurpitsa ja kurpitsa	x	x
Melonit (pois lukien vesimelonit)	x	x

Tietojen toimittamisen määräajat	Sadonkorjuuala (1 000 ha)	Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)
	31. maaliskuuta vuosi n + 1	31. maaliskuuta vuosi n + 1
Muuttujat		
Määräajan numero	1	2
Vesimelonit	x	x
Paprikat (mukaan lukien chilipaprikat)	x	x
Paprikat (mukaan lukien chilipaprikat), kasvihuoneessa tai sisälle mentävän korkean katteen alla ⁽¹⁾	x	—
Juuri- ja mukula- ja sipulikasvit	—	—
Porkkana	x	x
Ruokasipulit	x	x
Salottisipuli	x	x
Mukulaselleri	x	x
Retiisi	x	x
Valkosipuli	x	x
Tuoreet palkokasvit	x	—
Tuoreet herneet	x	x
Tuoreet pavut	x	x
Mansikat	x	x
Mansikat, kasvihuoneessa tai sisälle mentävän korkean katteen alla ⁽¹⁾	x	—
Viljellyt sienet	x	x

⁽¹⁾ Arviot pakollisia jäsenvaltioille, joiden korjuuala on vähintään 500 ha.

Taulukko 3

Ihmisravinnoksi tarkoitetut pysyvät kasvit

Tietojen toimittamisen määräajat	Tuotantoala (1 000 ha)	Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)	
	31. maaliskuuta vuosi n + 1	31. maaliskuuta vuosi n + 1	30. syyskuuta vuosi n + 1
Muuttujat			
Määräajan numero	1	2	3
Ihmisravinnoksi tarkoitetut pysyvät kasvit	x	—	—
Lauhkean ilmastovyöhykkeen hedelmät	—	—	—
Omenat	x	x	—
Omenat, tuoreina kulutettavaksi tarkoitetut	—	x	—

Muuttujat	Tietojen toimittamisen määräajat	Tuotantoala (1 000 ha)	Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)	
		31. maaliskuuta vuosi n + 1	31. maaliskuuta vuosi n + 1	30. syyskuuta vuosi n + 1
Määräajan numero		1	2	3
	Päärynät	x	x	—
	Persikat	x	x	—
	Nektariinit	x	x	—
	Aprikoosit	x	x	—
	Kirsikat	x	x	—
	Hapankirsikat	x	x	—
	Luumut	x	x	—
	Subtrooppisen ja trooppisen ilmastovyöhykkeen hedelmät	—	—	—
	Viikunat	x	x	—
	Kiivit	x	x	—
	Avokadot	x	x	—
	Banaanit	x	x	—
	Marjat (pois lukien mansikat)	—	—	—
	Mustaherukat	x	x	—
	Vadelmat	x	x	—
	Pähkinät ⁽¹⁾	—	—	—
	Saksanpähkinät	x	x	—
	Hasselpähkinät	x	x	—
	Mantelit	x	x	—
	Kastanjat	x	x	—
	Sitruhedelmät ⁽¹⁾	x	—	—
	Appelsiinit	x	—	x
	Pienet sitruhedelmät	x	—	x
	Satsumat	x	—	x
	Klementiinit	x	—	x
	Sitruunat ja limetit	x	—	x
	Pomelot ja greipit	x	—	x

Muuttujat	Tietojen toimittamisen määräajat		Tuotantoala (1 000 ha)	Korjattu tuotanto (1 000 tonnia)	
	Määräajan numero		31. maaliskuuta vuosi n + 1	31. maaliskuuta vuosi n + 1	30. syyskuuta vuosi n + 1
			1	2	3
Viinirypäleet ⁽¹⁾			x	x	—
Viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet			x	x	—
Suojatun alkuperänimityksen omaavan viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet (SAN)			x	x	—
Suojatun maantieteellisen merkinnän omaavan viinin valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet (SMM)			x	x	—
Muun viinin (jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä eikä suojattua maantieteellistä merkintää) valmistukseen tarkoitetut viinirypäleet, muualle luokittelemattomat			x	x	—
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet			x	x	—
Rusinoiksi tarkoitetut viinirypäleet			x	x	—
Oliivit ⁽¹⁾			—	—	—
Syötäväksi tarkoitetut oliivit			x	x	—
Öljyn valmistukseen tarkoitetut oliivit			x	x	—

(1) Arviot pakollis ia jäsenvaltioille, joiden tuotantoala on vähintään 500 ha.

Taulukko 4

Maatalouden maankäyttö

Muuttujat	Tietojen toimittamisen määräajat	Varsinainen viljelyala (1 000 ha)
		30. syyskuuta vuosi n + 1
Käytössä oleva maatalousmaa		R
Pelto		R
Viljakasvit (mukaan lukien siementuotanto)		x
Kuivat palko- ja valkuaiskasvit (mukaan lukien siementuotanto sekä viljan ja palkokasvien seokset)		x
Peruna (mukaan lukien siemenperuna)		x
Sokerijuurikas (lukuun ottamatta siementuotantoa)		x
Teollisuuskasvit		x
Tuoreena korjattavat peltokasvit		x

Tietojen toimittamisen määräajat		Varsinainen viljelyala (1 000 ha)
Muuttujat		30. syyskuuta vuosi n + 1
Tuoreet vihannekset (mukaan lukien melonit) ja mansikat		x
Kukat ja koristekasvit (lukuun ottamatta taimitarhoja)		x
Muut peltokasvit, muualle luokittelemattomat		x
Kesanto		R
Pysyvä nurmi		R
Pysyvät kasvit		x
Hedelmät, marjat ja pähkinät (pois lukien sitrushedelmät, viinirypäleet ja mansikat)		R
Viinirypäleet		R
Oliivit		R
Taimitarhat		x

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2015/1558,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2015,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 täydentämisestä laatimalla indikaattoreiden tulostaulu EU:n takauksen soveltamista varten**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto 25 päivänä kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 14 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankin, jäljempänä 'EIP', hankkeita, joita tuetaan EU:n takauksella Euroopan strategisten investointien rahastosta, jäljempänä 'ESIR-rahasto', olisi arvioitava EIP:n arviointi- ja due diligence -menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien kolmeen pilariin perustuva lisäarvon arviointikehys.
- (2) Tällaisten hankkeiden arvioinnissa olisi käytettävä indikaattorien tulostaulua, joka perustuu kyseiseen EIP:n arviointikehykseen. Tulostaulun käytön pitäisi mahdollistaa ESIR-rahaston tehokas täytäntöönpano siten, että samalla varmistetaan korkeatasoiset laadunarviointinormit.
- (3) Indikaattoreiden tulostaulua olisi käytettävä sen varmistamiseksi, että EU:n takaus kohdistetaan hankkeisiin, joilla on suuri lisäarvo.
- (4) Jos EIP:n hallintoelimet päättävät tarkistaa EIP:n käyttämää kolmeen pilariin perustuvaa lisäarvon arviointikehystä, komission ja EIP:n olisi viipymättä tarkasteltava tarvetta tarkistaa ja tarvittaessa muuttaa indikaattoreiden tulostaulua EIP:n tarkistetun kolmeen pilariin perustuvan arviointikehyksen perusteella,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä esitetään asetuksen (EU) 2015/1017 7 artiklassa tarkoitettu ESIR-rahaston investointikomitean käyttöön annettava indikaattoreiden tulostaulu, jolla varmistetaan EU:n takauksen mahdollisen ja tosiasiallisen käytön riippumaton ja avoin arviointi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

LIITE

Indikaattorien tulostaulu**1. Yleiset periaatteet**

Asetuksen (EU) 2015/1017 7 artiklan 7–12 kohdan mukaisesti perustettava investointikomitea käyttää indikaattoreista koostuvaa tulostaulua, jäljempänä 'tulostaulu', arvioidessaan niiden toimien lisäarvoa, joita Euroopan investointipankki (EIP) mahdollisesti tukee EU:n takauksen puitteissa (¹). Tulostaulun on tarkoitus tarjota investointikomitealle väline, jonka avulla se voi ottaa EU:n takauksen piiriin ensisijaisesti sellaiset toimet, jotka ovat saaneet hyvän luokituksen ja jotka tuottavat runsaasti lisäarvoa. EIP laskee hankkeelle annettavat pisteet ja indikaattorit etukäteen ja seuraa tuloksia hankkeen päätyttyä. Investointikomitealle ilmoitetaan kulloinkin kyseeseen tulevista pilareista saadut pisteet ja indikaattoreiden arvot.

Tulostaulussa on neljä pilaria:

- Pilari 1 – ESIR-rahaston toimintapoliittisten tavoitteiden tukeminen
- Pilari 2 – Hankkeen laatu ja kannattavuus
- Pilari 3 – Tekninen ja taloudellinen tuki
- Pilari 4 – Täydentävät indikaattorit

Pilareilla on kullakin oma soveltamisalansa, minkä vuoksi kutakin pilaria on arvioitava erikseen. Niistä ei näin anneta yhtä yhdistettyä luokitusta. Investointikomitea pitää jokaista pilaria yhtä tärkeänä asettaessaan hankkeita etusijajärjestykseen siitä riippumatta, pisteytetäänkö pilari vai muodostuu se sellaisista määrällisistä ja laadullisista indikaattoreista, joita ei pisteytetä. ESIR-asetuksen 7 artiklan 14 kohdan mukaan investointikomitean on käytettävä tulostaulua varmistaakseen EU:n takauksen mahdollisen ja tosiasiallisen käytön riippumattoman ja avoimen arvioinnin. Tämä säännös ei kuitenkaan rajoita investointikomitean ESIR-asetuksen 7 artiklan 7 kohdan mukaisesti suorittamaa mahdollisten hankkeiden tarkastelua, vaan se on tältä osin täydentävä.

2. Tulostaulu

Kukin ESIR-rahaston toimi luokitellaan kunkin neljän pilarin mukaisesti. Pilarikohtainen luokitus lasketaan kyseiseen pilariin kuuluvista indikaattoreista saatujen pisteiden perusteella seuraavan taulukon mukaisesti:

Pisteet	Pilarin 2 luokitus	Pilarien 1 ja 3 luokitus
0–49	Heikko	Vähäinen
50–99	Tyydyttävä	Kohtalainen
100–149	Hyvä	Huomattava
≥ 150	Erinomainen	Erittäin suuri

Pilari 4 sisältää täydentäviä määrällisiä ja laadullisia indikaattoreita, joita ei yhdistetä yhdeksi luokitukseksi.

Pilari 1: ESIR-rahaston toimintapoliittisten tavoitteiden tukeminen

Pilarissa 1 arvioidaan, onko toimi asetuksen (EU) 2015/1017 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjen ESIR-rahaston yleisten tavoitteiden mukainen ja tuetaanko sillä niiden saavuttamista. Menetelmät, joilla määritetään pilarin 1 mukainen kokonaisluokitus, perustuvat sen arviointiin, miten suuri rahaston tavoitteiden saavuttamista tukeva vaikutus hankkeella on. Tätä vaikutusta arvioidaan asteikolla ”vähäinen, kohtalainen, huomattava, erittäin suuri”.

(¹) Tulostaulu ei kata asetuksen (EU) 2015/1017 10 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisia toimia.

Arviointi perustuu seuraaviin tekijöihin:

- ESIR-rahaston tavoitteiden tukeminen: Kaikkien hankkeiden on edistettävä vähintään yhden ESIR-rahaston yleisen tavoitteen saavuttamista. Hankkeet, jotka eivät kuulu toimintapolitiikan tärkeisiin painopisteisiin (esimerkiksi TEN-verkon vähemmän tärkeä tiehanke) saavat alhaisen luokituksen.
- Keskeiset tavoitteet: Asetuksen (EU) 2015/1017 9 artiklan 2 kohdassa yksilöidään kullekin yleiselle toimintapolitiiselle tavoitteelle useita keskeisiä politiikka-aloja, joita pidetään erityisen tärkeinä. Näillä keskeisillä politiikka-aloilla toteutettavat hankkeet nousevat luokitusasteikossa yhden luokan. Luokituksessa kiinnitetään myös huomiota siihen, tukeeko hanke erityispiirteidensä vuoksi erityisen hyvin tavoitteiden saavuttamista (esimerkiksi demonstroi-hankkeet ja Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita tukevat hankkeet). Useita tavoitteita tukevat hankkeet, kuten koheesiota ja ilmastoa koskevat horisontaaliset hankkeet, saavat luokituksen korotuksia.

Käytössä on yksi indikaattori, jossa on neljä luokitusluokkaa. Kokonaisluokitusta laskettaessa luokat porrastetaan enintään 50 pisteen välein. Kun pisteet lasketaan yhteen (painottamatta), hanke saa luokituksen ”vähäinen” (alle 50 pistettä), ”kohtalainen” (50–99 pistettä), ”huomattava” (100–149 pistettä) tai ”erittäin suuri” (150 pistettä tai enemmän).

Pilari 2 – Hankkeen laatu ja kannattavuus;

Pilari 2 perustuu useisiin indikaattoreihin, joiden avulla voidaan arvioida toimen laatua ja kannattavuutta. Yksittäisiin hankkeisiin tehtäviin investointeihin ja usean edunsaajan välitettyjen lainojen avulla toteutettaviin investointeihin suunnitellaan sovellettavaksi eri lähestymistapaa.

Yksittäisten hankkeiden arvioinnissa on tarkoitus soveltaa seuraavia arviointiperusteita ja niistä johdettuja indikaattoreita:

- Kasvu (indikaattori 1; pisteytys 0–100): Hankkeen vaikutusta kestäväan kasvuun arvioidaan sen sosioekonomisilla vaikutuksilla, jotka perustuvat kustannuksiin ja hyötyihin. Mahdollisuuksien mukaan lasketaan sisäinen korkokanta (economic rate of return, ERR) käyttäen taloustieteen alan parhaita käytänteitä. Sillä arvioidaan hankkeen sosioekonomisia kustannuksia ja hyötyjä, myös sen heijastusvaikutuksia (esimerkiksi myönteiset vaikutukset tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin tai pitkän aikavälin ilmastokehitykseen tai työmarkkinoihin tai kielteiset ympäristövaikutukset). Joidenkin hankkeiden osalta sisäistä korkokantaa on kuitenkin vaikea määrittää. Esimerkiksi joillakin aloilla on noudatettava EU:n normeja, ja tällöin on tärkeintä varmistaa, että valitaan kustannuksiltaan edullisin ratkaisu sen sijaan, että arvioitaisiin yleistä taloudellista tuottoa (esimerkiksi vesi- ja jätehuolto). Näiden alojen hankkeiden laadun arviointi perustuu alakohtaisiin viitearvoihin. Toimissa, joissa yhdistetään puitelainoja, arviointi perustuu valtaosin hankkeen toteuttajan käyttämään investointistrategiaan ja -kriteereihin.

EIP:n rahoitusta varten vaadittu vähimmäistuotto on yleensä 5 prosenttia. Tavanomaisessa hankkeessa 5–7 prosentin sisäistä korkokantaa pidetään ”tydyttävänä”, 7–10 prosenttia on ”hyvä” ja yli 10 prosenttia ”erinomainen”. Tulosten luokittelu perustuu kuitenkin myös joihinkin alakohtaisiin näkökohtiin. Niitä aloja, joita nykyisin pidetään ympäristön kannalta vähemmän kestävinä (esimerkiksi tietyt liikennemuodot), on tarkoitus rahoittaa vain, jos ne ovat taloudellisesta näkökulmasta ”hyviä”, eli sisäinen korkokanta on vähintään 7 prosenttia. Sitä vastoin valituille hankkeille, joista saadaan pitkän aikavälin ilmastohyötyjä, on mahdollista myöntää rahoitusta, jos niiden sisäinen korkokanta on 3,5–5 prosenttia. Tällaisissa tapauksissa käyttöön otetaan luokitusluokka ”alhainen”. Yksityissektorin hankkeissa luokitus on niiden riski-/tuottoprofiilin vuoksi ”alhainen”, kun sisäinen korkokanta on 5–7 prosenttia, ja ”tydyttävä”, kun sisäinen korkokanta on 7–10 prosenttia, ”hyvä”, kun se on 10–15 prosenttia, ja ”erinomainen”, kun se on 15 prosenttia. Sisäisen korkokannan laskennassa otetaan huomioon kaikki positiiviset ja negatiiviset ulkoisvaikutukset, joihin kuuluvat muun muassa ympäristöön ja ilmastomuutokseen liittyvät näkökohdat. Johtokunta voi mukauttaa vähimmäistuottovaatimusta, jos on todisteita siitä, ettei se vastaa taloudellisesti perusteltua tasoa. Se ottaa tässä yhteydessä huomioon pitkän aikavälin taloustilanteen

- Hankkeen toteuttajan valmiudet (indikaattori 2; pisteytys 0–30): Näitä valmiuksia arvioidaan laadullisesti tarkastelemalla toteuttajan kykyä toteuttaa hanke oikea-aikaisesti ja tehokkaasti. Arvioinnissa otetaan huomioon myös asiaankuuluva institutionaalinen ympäristö ja mahdollisesti annettava tekninen apu. Tämä on erityisen tärkeää puitelainoja koskevilla tapauksissa, joissa on arvioitava priorisointikriteerit, hankkeiden täytäntöönpano- ja valvonta-valmiudet sekä seuranta- ja valvontajärjestelmät, samoin kuin se, miten ympäristöä, kilpailua ja julkisia hankintoja koskevia vaatimuksia hallitaan.

- Kestävyys (indikaattori 3; pisteytys 0–30): EIP:n standardeissa edellytetään ensinnäkin, että hankkeet ovat taloudellisesti elinkelpoisia ja edistävät siten kasvua. Tämän lisäksi niiden on oltava kestäviä ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden näkökulmasta. On olennaisen tärkeää, että tiukkoja sosiaalisia ja ympäristönormeja noudatetaan. Niitä arvioidaan ympäristö- ja sosiaalikäytäntöjen käsikirjassa (Environmental and Social Practices Handbook ⁽¹⁾) vahvistettujen yksityiskohtaisten suuntaviivojen mukaisesti.
- Työllisyys (indikaattori 4; pisteytys 0–40):

Työllisyysindikaattori kattaa työllisyyden rakennus- ja käyttövaiheen aikana. Rakennusvaiheen aikana tarvittava työpanos arvioidaan käyttäen toimialakohtaisia kertoimia. Käyttövaiheen työllistävän vaikutuksen arvioivat hankeanalytiikot vertaamalla hanketta alalta saatuihin kokemuksiin. Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto luokituksen jaottelusta rakennusvaiheen ja käytön aikaiseen työllisyyteen. Rakennusvaiheessa hyvin työvoimavaltaisia ovat muun muassa eräät kunnallistekniset työt (erityisesti hajautetut kunnostustyöt) sekä energiatehokkuuteen ja metsätalouteen liittyvät hankkeet. Sen sijaan joissakin teollisuushankkeissa käyttövaiheen työllistävä vaikutus on suurempi.

Työllisyys	1 piste	20 pistettä	40 pistettä
Kokoaikatyötä vastaava työpaikkojen määrä rakennusvaiheen aikana (per miljoona euroa investointikustannuksia)	< 3,5	3,5–7,0	> 7,0
Kokoaikatyötä vastaava työpaikkojen määrä käyttövaiheen aikana (per miljoona euroa investointikustannuksia)	< 0,50	0,51–1,00	> 1,00

Pilarin 2 mukainen kokonaisluokitus määritetään yksittäisille hankkeille laskemalla yhteen edellä kuvattujen neljän osa-alueen pisteet. Hankkeelle annettavat kokonaisluokitukset ovat "heikko" (alle 50 pistettä), "tyytyttävä" (50–99 pistettä), "hyvä" (100–149 pistettä) ja "erinomainen" (150 pistettä tai enemmän).

Usean edunsaajan välitettyjen lainojen osalta pilarissa 2 arvioidaan rahoituslaitosten ja muiden yhteisöjen (mukaan lukien kehityslaitokset) valmiuksia ja tuloksellisuutta niiden toimiessa välittäjinä. Arviointi perustuu seuraaviin kolmeen riippumattomaan indikaattoriin:

- välittäjän valmiudet ja toiminnan vakaus sekä toimintaympäristön laatu
- rahoituksen saatavuuden ja rahoitusehtojen parantaminen, myös lopullisten edunsaajien keskuudessa
- työllisyys lopullisten edunsaajien tasolla.

Näiden osa-alueiden indikaattoreille annetut pisteet lasketaan yhteen painottamatta, jolloin tuloksena on jokin seuraavista kokonaisluokituksista: "heikko" (alle 50 pistettä), "tyytyttävä" (50–99 pistettä), "hyvä" (100–149 pistettä) tai "erinomainen" (150 pistettä tai enemmän).

Pilari 3: Tekninen ja taloudellinen tuki hankkeelle

Pilarissa 3 keskitytään EIP:n osallistumisen ja ESIR-rahastosta hankkeelle saatavan tuen tuottamaan lisäarvoon, joka muodostuu taloudellisista ja muista hyödyistä. Tätä tukea arvioidaan kolmella indikaattorilla, jotka kaikki mittaavat lisäarvon täydentäviä ulottuvuuksia:

- Rahoitustuki: parannetaan vastapuolen rahoitusehtoja verrattuna vaihtoehtoisiin rahoituslähteisiin (alempi korko ja/ tai lainan pidempi takaisinmaksuaika).
- Rahoituksen saannin helpottaminen: tehostetaan muilta sidosryhmiltä saatavaa tukea; saadaan vipuvaikutuksen avulla resursseja kolmansilta tahoilta ja erityisesti yksityissektorilta; annetaan myönteisiä viestejä muille lainantantajille.
- EIP:n tuki ja neuvonta: tarjotaan muita kuin rahoituspalveluja asiantuntijoiden panoksina ja tietämyksen siirtotona. Näin helpotetaan hankkeiden toteuttamista, parannetaan institutionaalisia valmiuksia ja ohjataan hankkeiden rahoitusrakenteen suunnittelussa. Tällaisia palveluja voitaisiin tarjota Euroopan investointineuvontakeskuksen ja muiden olemassa olevien neuvontajärjestelyjen (esimerkiksi JASPERS, Elena tai Horisontti 2020 -puiteohjelmaan kuuluva InnovFin Advisory -hanke) kautta tai muilla asianmukaisilla tavoilla, kuten tukemalla hankkeen toteuttamista.

⁽¹⁾ http://www.eib.org/attachments/strategies/environmental_and_social_practices_handbook_en.pdf

Kukin indikaattori arvioidaan riippumattomasti käyttäen EIP:n voimassa olevia johdonmukaisia ja hyvin dokumentoituja menettelyjä, joita voidaan tarvittaessa muuttaa. Pilarin 1 tavoin luokitus vaihtelee ”vähäisestä” ”erittäin suureen”. Kunkin indikaattorin pisteet lasketaan yhteen painottamatta, jolloin tuloksena on jokin seuraavista kokonaisluokituksista: ”vähäinen” (alle 50 pistettä), ”kohtalainen” (50–99 pistettä), ”huomattava” (100–149 pistettä) tai ”erittäin suuri” (150 pistettä tai enemmän).

Pilari 4 – Täydentävät indikaattorit

Tulostaulua täydennetään seuraavilla indikaattoreilla, jotka ilmoitetaan kustakin toimesta, jotta voidaan selvittää EIP:n ESIR-toimien tärkeimmät monialaiset näkökohdat:

- Täydentävyys. Tässä määritetään, onko kyseessä erityistoimi vai tavanomainen toimi. Jos kyseessä on tavanomainen toimi, asetuksen (EU) 2015/1017 5 artiklassa määritelty täydentävyys perustellaan tarkemmin.
 - Hankkeen toteutusympäristönä olevaan makrotaloudelliseen ympäristöön liittyvät indikaattorit, joiden avulla muun muassa investointikomitean jäsenet voivat arvioida hankkeen mahdollisia vaikutuksia talouden eroihin unionissa ja pitkän aikavälin kasvupotentiaaliin: i) investointitilanteeseen liittyvät indikaattorit; ii) tuotantokuilu, joka lasketaan Ecofin-neuvoston hyväksymällä tuotantofunktioon perustuvalla menetelmällä; iii) potentiaalinen BKT:n kasvu; iv) työttömyyttä kuvaavat indikaattorit: työttömyysaste, työttömyysasteen vuosimuutos ja vertailut EU:n keskiarvoon; v) finanssialan ulkopuolisten yritysten lainanoton kustannuksia kuvaava yhdistelmäindikaattori, tai jos tällaista indikaattoria ei ole saatavilla, finanssialan ulkopuolisten yritysten pankkikorot. Näiden tietojen pohjalta investointikomitea kiinnittää erityistä huomiota sellaisiin hankkeisiin, jotka helpottavat unionissa esiintyviin talouden eroihin puuttumista.
 - ESIR-rahaston käytön odotetut kerrannaisvaikutukset;
 - hankitun yksityisen rahoituksen määrä;
 - yhteistyö kansallisten kehityspankkien kanssa ja tuki investointijärjestelyille;
 - yhteisrahoitus Euroopan rakenne- ja investointirahastojen kanssa;
 - yhteisrahoitus muiden EU:n välineiden kanssa (esim. Horisontti 2020 -puiteohjelma, Verkkojen Eurooppa -väline);
 - saavutettu energiatehokkuus (asianomaisten toimien osalta);
 - ilmastotoimien indikaattori (asianomaisten toimien osalta).
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1559,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,****väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (¹), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Vireillepano**

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 20 päivänä joulukuuta 2014 perusasetuksen 5 artiklan nojalla vireille polkumyöntitullin, joka koski Intiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia unioniin. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (²) menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.
- (2) Komissio pani tutkimuksen vireille sen jälkeen, kun Saint-Gobain PAM Group, jäljempänä 'valituksen tekijä', oli esittänyt 10 päivänä marraskuuta 2014 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa yli 25 prosenttia pallografiittiraudasta valmistettujen putkien kokonaistuotannosta unionissa. Valituksessa esitetty näyttö polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta oli riittävä tutkimuksen vireillepanoa varten.
- (3) Komissio pani 11 päivänä maaliskuuta 2015 vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koski Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontia unioniin, ja käynnisti asiasta erillisen tutkimuksen. Se julkaisi vireillepanoilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (³). Kyseinen tutkimus on edelleen käynnissä.

1.2 Asianomaiset osapuolet

- (4) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Komissio ilmoitti tutkimuksen vireillepanosta nimenomaisesti valituksen tekijöille, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille ja Intian viranomaisille, tiedossa oleville tuojille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, kauppiaille sekä järjestöille, joita tutkimuksen vireillepanon tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.
- (5) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää saada tulla komission ja/tai kuulemisesta kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemiksi. Yksikään asianomainen osapuoli ei pyytänyt kuulemistä esittääkseen huomautuksia.

1.2.1 Otanta

- (6) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Ilmoitus Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 461, 20.12.2014, s. 35).

⁽³⁾ Ilmoitus Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL C 83, 11.3.2015, s. 4).

Unionin tuottajia ja tuojia koskeva otanta

- (7) Unionin tuottajien osalta otanta ei ollut tarpeen. Asianomaista tuotetta valmistaa unionissa vain kolme yritystä tai yritysryhmää, ja näistä kaksi toimi yhteistyössä tutkimuksessa; yhteistyössä toimineiden osuus unionin kokonais-tuotannosta on noin 96 prosenttia.
- (8) Päätetään tuojia koskevan otannan tarpeellisuudesta ja valitakse tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetty tiedot. Yksikään etuyhteydetön tuoja ei ilmoittautunut vireillepanossa vahvistetuissa määräajoissa.

Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (9) Päätetään otannan tarpeellisuudesta ja valitakse tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia Intiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetty tiedot. Lisäksi komissio pyysi Intian tasavallan Euroopan unionissa olevaa edustustoa ilmoittamaan muista mahdollisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka saattaisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.
- (10) Kaksi asianomaisessa maassa toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Niiden osuus Intiasta tulevasta viennistä tutkimusajanjaksolla oli 100 prosenttia. Sen vuoksi komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

1.2.2 Vastaukset kyselylomakkeeseen

- (11) Komissio lähetti kyselylomakkeet kahdelle yhteistyössä toimineelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, kolmelle unionin tuottajalle sekä käyttäjille, jotka ilmoittautuivat vireillepanoilmoituksessa asetetuissa määräajoissa.
- (12) Vastauksia kyselylomakkeeseen saatiin kahdelta intialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta unionin tuottajalta ja usealta kymmeneltä käyttäjältä.

1.2.3 Tarkastuskäynnit

- (13) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun alustavaa määrittämistä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

- SAINT-GOBAIN PAM, Pont-à-Mousson, Ranska; SAINT-GOBAIN PAM ESPANA SA, Madrid, Espanja; SAINT-GOBAIN PAM Deutschland GmbH, Saarbrücken, Saksa
- Duktus Rohrsysteme Wetzlar GmbH, Wetzlar, Saksa

Etuyhteydessä olevat myyntiyritykset

- SAINT-GOBAIN PAM PORTUGAL SA, Lissabon, Portugali
- SAINT-GOBAIN PAM ITALIA SpA, Milano, Italia
- SAINT-GOBAIN PAM UK, Stanton-by-Dale, Yhdistynyt kuningaskunta
- SGPS BELGIUM SA, Landen, Belgia

Vientiä harjoittavat tuottajat Intiassa

- Electrosteel Castings Ltd, Kolkata, India, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Lanco Industries Limited (nykyisin tunnettu nimellä Srikalahasti Pipes Limited), Andhra Pradesh, Intia.
- Jindal Saw Limited, New Delhi, Intia

Etuyhteydessä olevat tuojat/kauppiaat

- Electrosteel Europe SA, France, jolla on seuraavat sivuliikkeet:
 - Electrosteel Europe SA Sucursal En Espana, Espanja
 - Electrosteel Europe SA Succursale Italia, Italia
 - Electrosteel Europe SA Niederlassung Deutschland, Saksa
- Electrosteel Castings (UK) Ltd, Yhdistynyt kuningaskunta
- Electrosteel Trading SA (Espanja)
- Jindal Saw Italia SPA, Italia
- Jindal Saw Pipeline Solutions Limited, Yhdistynyt kuningaskunta

1.3 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (14) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2011 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

2. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (15) Tarkasteltavana oleva tuote on Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiitti-valurauta) valmistetut putket, jäljempänä 'pallografiittirautaputket', jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90. Kyseiset CN-koodit ovat ainoastaan ohjeellisia.
- (16) Pallografiittirautaputkia käytetään vesijohdoissa, viemäreissä ja maatalousmaan kastelussa. Veden kuljetus pallografiittirautaputkien läpi voidaan toteuttaa paineen tai yksinomaan painovoiman avulla. Putkien koko vaihtelee 60 mm:n ja 2 000 mm:n välillä, ja ne ovat pituudeltaan joko 5,5 tai 6,7 taikka 8 metriä. Niiden sisäpinta on yleensä vuorattu sementtilaastilla tai muilla materiaaleilla, ja niiden ulkopinnassa on sinkkipinnoitus, maalaus tai teippikääre. Pääasialliset loppukäyttäjät ovat julkisia yrityksiä.

2.2 Samankaltainen tuote

- (17) Tutkimuksessa kävi ilmi, että Intiassa valmistetulla ja myydyllä tuotteella sekä unionissa valmistetulla ja myydyllä tuotteella on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet.
- (18) Komissio päätti tässä vaiheessa, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Normaaliarvo

- (19) Komissio tutki ensin, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientiä unioniin tutkimusajanjakson aikana. Tällä perusteella jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.
- (20) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa, unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai niihin verrattavissa.

- (21) Seuraavaksi komissio tutki, oliko kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Tällä perusteella komissio totesi, ettei joidenkin tuotelajien kotimarkkinamyynti ollut edustavaa, sillä niiden osuus samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin oli alle 5 prosenttia.
- (22) Seuraavaksi komissio määrittäi kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (23) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- a) tuotelajin myynnin määrä vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla on yli 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja
 - b) kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (24) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.
- (25) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos
- a) tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; tai
 - b) tämän tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta on alle tuotannon yksikkökustannusten.
- (26) Normaaliarvon määrittämisessä käytetty kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille. Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysistä kävi ilmi, että osa kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Näin ollen niiden tuotelajien osalta, joiden todettiin olevan samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai niihin verrattavissa, normaaliarvo laskettiin joko koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tai soveltuvin osin ainoastaan kannattavan myynnin painotettuna keskiarvona.
- (27) Niiden tuotelajien osalta, joiden kanssa samankaltaista tai verrattavissa olevaa tuotelajia ei myyty lainkaan tai ei myyty riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä, tai jos tuotelajia ei myyty edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio muodosti laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.
- (28) Laskennallinen normaaliarvo määritettiin lisäämällä kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin valmistuskustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:
- a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; ja
 - b) yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.
- (29) Valituksen tekijä väitti, että rautamalmin kohdistuva Intian vientivero, jonka suuruus tutkimusajanjaksolla oli 30 prosenttia, laski rautamalmin kotimarkkinahintoja ja vähensi pääraaka-aineesta vientiä harjoittaville tuottajille aiheutuvia kustannuksia 40 prosenttiin maailmanmarkkinahinnasta; väitteen mukaan tämän vaikutus pallografiit-tirautaputkien CIF-vientihintoihin EU:ssa oli 40–100 euroa/tonni tai 8–17 prosenttia vientihinnasta. Tämän vuoksi valituksen tekijä vaati, että normaaliarvoa oikaistaisiin asianmukaisesti.

- (30) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden Intiassa maksamat rautamalmin ostohinnat ovat samanlaisia kuin hinta, jolla rautamalmia viedään Intiasta. Lisäksi yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti – tosin vasta Intiaan tehtyjen tarkastuskäyntien jälkeen –, että se alkoi tutkimusajanjakson jälkeen ostaa rautamalmia kolmansista maista.
- (31) Komissio ei kyennyt toistaiseksi kootun näytön perusteella toteamaan alustavasti, ovatko rautamalmin Intian kotimarkkinahinnat matalampia muihin markkinoihin verrattuna.
- (32) Unionin tuotannonalan ja vientiä harjoittavien tuottajien väitteitä ei näin ollen kyetty todentamaan tutkimuksen tässä vaiheessa, ja niitä tutkitaan tarkemmin tutkimuksen loppuvaiheessa samoin kuin rinnakkaisessa tukien vastaisessa tutkimuksessa.

3.2 Vientihinta

- (33) Vientiä harjoittavat tuottajat voivat unioniin lähinnä tuojina toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta. Suoraan riippumattomille asiakkaille suuntautuneen viennin määrä oli vain noin 1 prosentti niiden kokonaisviennistä unioniin.
- (34) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa, vientihinta oli unioniin vietäväksi myydystä tuotteesta tosiasiallisesti maksettu tai maksettavaksi tuleva hinta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.
- (35) Jos vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojana toimivien etuyhteydessä olevien yritysten kautta, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä kertyneiden voittojen huomioon ottamiseksi. Koska etuyhteydettömät tuojat eivät tehneet yhteistyötä tutkimuksessa, keskimääräisenä voittona käytettiin 3,7:ää prosenttia valitukseen sisältyneiden tietojen pohjalta.
- (36) Yksi vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että vientihinnan tulisi perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltamisen sijasta perustua vientiä harjoittavan tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien EU:ssa toimivien yritysten välisiin siirtohintoihin. Se väitti kyseisten hintojen olevan luotettavia siksi, että joidenkin jäsenvaltioiden tulli ja veroviranomaiset (alv:n ja tuloveron osalta) hyväksyivät, että kauppiaiden ja emoyritysten väliset liiketoimet ovat tavanomaisin markkinaehdoin toteutuneita liiketoimia.
- (37) Komissio hylkäsi tämän väitteen alustavasti seuraavista syistä. Ensinnäkin tulliviranomaisten tarkastukset ovat tavoitteiltaan huomattavan erilaisia kuin polkumyynnitutkimuksen yhteydessä tehtävät komission tarkastukset. Koska tullin määrä on tässä tapauksessa nolla, tulliviranomaisilla ei ollut kannustinta kyseenalaistaa ilmoitettuja myyntihintoja. Komissio ei myöskään saanut riittävää näyttöä siitä, että veroviranomaiset nimenomaisesti hyväksyisivät vientiä harjoittavan tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien EU:ssa toimivien yritysten väliset siirtohinnat.
- (38) Toiseksi väitettä, jonka mukaan alv-viranomaiset ovat hyväksyneet vientihintojen markkinaehtoisuuden, ei voida hyväksyä, koska kannettu arvonlisävero joka tapauksessa palautetaan yritykselle silloin, kun tämä myy tuodut hyödykkeet edelleen.
- (39) Vientiä harjoittava tuottaja viittasi kahteen neuvoston asetukseen (¹⁾), joissa siirtohinnat oli hyväksytty. Kyseisissä kahdessa tapauksessa komissio pystyi kuitenkin vertaamaan etuyhteydessä olevien tuojien kautta tapahtunutta myyntiä etuyhteydettömien tuojien kautta tapahtuneeseen myyntiin; nyt käsillä olevassa tapauksessa tämä ei ole mahdollista, koska etuyhteydettömien tuojien kautta tapahtunut myynti ei ollut edustavaa (noin 1 prosentti kokonaismyynnistä unioniin).

(¹) Neuvoston asetus (EY) N:o 930/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, Norjasta peräisin olevan viljellyn merilohen tuontia koskevan polkumyynninmenettelyn ja tukien vastaisen menettelyn sekä Chilestä ja Färsaarilta peräisin olevan viljellyn merilohen tuontia koskevan polkumyynninmenettelyn päättämisestä (EUVL L 133, 29.5.2003, s. 1), ja neuvoston asetus (EY) N:o 954/2006, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2006, lopullisen polkumyynnin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatian, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyynninmenettelyjen välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatian ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyynninmenettelyjen välivaiheen tarkastelun päättämisestä (EUVL L 175, 29.6.2006, s. 4).

- (40) Toisen vientiä harjoittavan tuottajan kokonaisvientimyynnistä osaa (noin 10–17 prosenttia) ei jälleenmyyty siinä kunnossa kuin ne oli tuotu, sillä etuyhteydessä oleva yritys jalosti niitä Italiassa. Tämä etuyhteydessä oleva yritys toi maahan puolijalostettuja (pinnoittamattomia) putkia, joita jatkojalostettiin lisäämällä pinnoite putkien ulkopintaan (sinkki) ja sisäpintaan (sementti). Sekä tuodut pinnoittamattomat putket että valmiit putket kuuluvat tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Putkien sisä- ja ulkopinnoitteen lisääminen edellyttää huomattavia investointeja koneisiin ja laitteisiin, raaka-aineita sekä ammattitaitoisia työntekijöitä.
- (41) Jos tuotteita jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, komissio voi muodostaa vientihinnan ”millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella”, kuten perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädetään. Nyt käsillä olevassa tapauksessa komissio on alustavasti päättänyt oikaista hintaa, jolla jalostettu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa, tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneilla kustannuksilla (jalostuskustannukset pois luettuna), myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksilla sekä voiton määrällä. Komissio jatkaa EU:ssa syntyneiden jalostuskustannusten tutkimista määritelläkseen mahdollisen oikaisun asianmukaisuuden ja suuruuden. Koska muuta järkevää vertailukohtaa ei ollut, etuyhteydetön tuojan keskimääräisenä voittona käytettiin 3,7:ää prosenttia valitukseen sisältyneiden tietojen pohjalta. Vientihinta muodostettiin laskennallisesti tältä pohjalta seuraavista syistä:
- tuotuja pinnoittamattomia putkia ei myydä unionin markkinoilla, koska niitä ei voida käyttää vedenjakelussa tai viemäroinnissa ilman jatkojalostusta. Samasta syystä pinnoittamattomia putkia ei myydä myöskään Intian kotimarkkinoilla;
 - kun otetaan huomioon tuotujen pinnoittamattomien putkien muuttamisessa käyttökelpoiseksi tuotteeksi tarvittavat laitteet, raaka-aineet ja työvoima, jalostuskustannukset ovat huomattavat ja paljon suuremmat kuin kustannukset, jotka aiheutuvat tuotteen viimeistelystä asiakkaan vaatimusten mukaiseksi, ja siksi näiden kustannusten vähentäminen johtaisi kohtuuttomaan ja keinotekoiseen tulokseen.
- (42) Muiden tuotujen tuotteiden tapauksessa molemmilla vientiä harjoittavilla tuottajilla oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimiva etuyhteydessä oleva tuoja, joka jatkojalosti tuotuja tuotteita lisäämällä niihin laippoja ja leikkaamalla putket pienempiin kokoihin.
- (43) Komissio määrittä alustavasti näiden tuotteiden vientihinnan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti oikaisemalla hintaa, jolla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille kaikilla unionissa, tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneilla kustannuksilla, mukaan luettuna jalostuskustannukset unionissa, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto, jotta hinta saatiin palautettua jalostamattomien (leikkaamattomien ja/tai laipattomien) tuotteiden tasolle. Koska muuta järkevää vertailukohtaa ei ollut, etuyhteydetön tuojan keskimääräisenä voittona käytettiin 3,7:ää prosenttia valitukseen sisältyneiden tietojen pohjalta.
- (44) Yksi vientiä harjoittavista tuottajista väitti, että niiden tuotelajien tapauksessa, joita ei jälleenmyyty samanlaisessa kunnossa kuin ne olivat tuotaessa, koska etuyhteydessä oleva yritys jalosti niitä, komission ei vientihintaa muodostaessaan pitäisi käyttää perustana ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta veloitetuista hinnoista; sen sijaan perustana olisi käytettävä vientiä harjoittavan tuottajan suoraan unioniin tapahtuvaa myyntiä täydennettynä mahdollisesti vientihinnoilla, joilla yritys myi riippumattomille asiakkaille kolmansissa maissa.
- (45) Komissio päätteli alustavasti, että ehdotettu lähestymistapa oli hylättävä. Ensinnäkin kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan suora myynti unioniin oli sekä määrän että arvon puolesta hyvin vähäistä tutkimusajanjaksolla, eikä se näin ollen ollut edustavaa. Toiseksi myynti kolmansiin maihin ei ole järkevä perusta, koska se ei kuvasta riittävän hyvin vientiä harjoittavan tuottajan taloudellista asemaa ja käyttäytymistä unionin markkinoilla, varsinkin kun otetaan huomioon se tosiseikka, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja myi samana ajanjaksona unioniin suuria määriä etuyhteydessä olevien kauppiaiden kautta.
- (46) Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että oikaisu olisi rajattava ”tuonnin ja jälleenmyynnin välisiin kuluihin” ja niiden tulisi näin ollen liittyä kohtuullisella tavalla jälleenmyyntiprosessiin. Näihin kuluihin ei siis voi sisältyä esimerkiksi myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, jotka normaalisti aiheutuisivat tuottajalle, käsittelijälle tai viejälle. EU:ssa toimivien etuyhteydessä olevien yritysten myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset eivät olisi kohtuullisia kustannuksia pelkälle tuojalle. Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ja siihen etuyhteydessä olevat yritykset EU:ssa ovat väitteen mukaan yksi taloudellinen yksikkö, millä olisi vaikutusta siihen, millaisia oikaisuja voidaan tehdä vientihintaa muodostettaessa.
- (47) Lisäksi yritys väitti, että vientihinnan muodostamisessa käytettävät myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto olisi laskettava uudelleen siten, että ne koskisivat vain tuojan toimintaa.

- (48) Oikaisujen rajaamista "tuonnin ja jälleenmyynnin väliin kuluihin" koskevan väitteen osalta komissio viittaa unionin tuomioistuinten vakiintuneeseen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 9 kohta ei sulje pois sitä mahdollisuutta, että oikaisuja tehdään ennen tuontia aiheutuneiden kustannusten huomioon ottamiseksi, mikäli kyseiset kustannukset yleensä kuuluvat tuojalle. Lisäksi tästä oikeuskäytännöstä seuraa, ettei yksittäisen taloudellisen yksikön olemassaolo vaikuta sovellettavuuteen eikä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädettyihin oikaisuihin. Oikeuskäytännössä annetaan myös ymmärtää, ettei myöskään se, että etuyhteydessä olevat yritykset hoitavat vain joitakin tehtäviä, estä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltamista, mutta asia otetaan huomioon siten, että hinnasta, jolla tarkasteltavana oleva tuote jälleenmyydään ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, vähennetään pienemmät myynti-, yleis- ja hallintokustannukset. Joka tapauksessa todistustaakka on sillä asianomaisella osapuolella, joka aikoo riitauttaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan perusteella tehtyjen oikaisujen laajuuden. Jos tämä osapuoli siis katsoo oikaisujen olevan liiallisia, sen on toimitettava väitteidensä ja etenkin tämän vaihtoehtoisen tullin perustana oleva näyttö ja laskelmat. Koska komissio katsoo, että vientihinnan muodostamisessa alustavasti käytettyjen myynti-, yleis- ja hallintokustannusten taso kuvastaa etuyhteydessä olevien yritysten toimintoja, se hylkäsi nämä väitteet alustavasti.

3.3 Vertailu

- (49) Komissio vertaili normaaliarvoa ja yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (50) Valituksen tekijä vaati komissiota soveltamaan perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan toisessa virkkeessä säädettyjä kohdennettua polkumyyntiä koskevia poikkeuksellisia menetelmiä, koska sen mukaan *"vientihintojen rakenteessa on eri ostajien ja alueiden välillä huomattavia eroja, jotka johtavat merkittävästi korkeampiin polkumyntimarginaaleihin, sillä intialaisten viejien kohteena ovat Yhdistynyt kuningaskunta, Espanja, Italia ja Ranska sekä tietyt suurasiaat"*.
- (51) Komissio hylkäsi kohdennettua polkumyyntiä koskevat väitteet alustavasti, koska valituksen tekijä ei toimitannut väitteensä tueksi riittävää näyttöä. Ainoa toimitettu näyttö koostui Eurostatin tiedoista, joista käy ilmi, että suurin osa vientiä harjoittavien tuottajien viennistä unioniin tuodaan ainoastaan neljän jäsenvaltion kautta. Tämä vienti voidaan myöhemmin kuitenkin kuljettaa myös muihin jäsenvaltioihin. Lisäksi ja ennen muuta on todettava, että jäsenvaltioiden välisistä hintaeroista ei toimitettu näyttöä.
- (52) Komissio ei myöskään kyennyt vahvistamaan ostajien ja alueiden välisiä huomattavia eroja vientihintojen rakenteessa. Tutkimus osoitti, että joissakin jäsenvaltioissa myyvien unionin tuottajien hinnat olivat unionin keskiarvoa matalampia, mutta tätä ei voitu yhdistää kohennettuihin polkumyntikäytäntöihin, varsinkin kun tilanne oli samanlainen jo ennen kuin intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat alkoivat viedä unioniin.
- (53) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin rahti-, vakuutus-, käsittely-, pakkaus- ja luottokustannusten sekä pankkimaksujen, palkkioiden, tuontimaksujen ja myynnin jälkeisten kustannusten osalta. Oikaisuja ei kuitenkaan tehty tullien palautusten osalta, koska vientiä harjoittavat tuottajat eivät osoittaneet, että vientimyyntiä koskevat kantamattomat tai palautetut verot sisältyvät kotimarkkinahintaan.
- (54) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät hyvin myöhäisessä tutkimuksen vaiheessa väitteen, jonka mukaan tuotevalvontakoodissa (PCN) on huomattavia fyysisiä eroja, jotka oikeuttaisivat oikaisujen tekemisen tasapuolisen hintavertailun takaamiseksi tai tiettyjen valituksen tekijän tuottamien erityistuotteiden jättämisen soveltamisalan ulkopuolelle. Tällaisia fyysisiä erityispiirteitä ja oikaisujen mahdollista arvoa koskevien tietojen tueksi ei kuitenkaan esitetty näyttöä siinä määrin, että asiaan voitaisiin ottaa kantaa tutkimuksen tässä vaiheessa. Tämän vuoksi väite hylättiin alustavasti.

3.4 Polkumyntimarginaalit

- (55) Komissio vertasi yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (56) Yhteistyössä toimimisen aste on tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osuus unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä tutkimusajanjaksolla oli 100 prosenttia. Tämän perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyntimarginaalin sen yhteistyössä toimineen yrityksen tasolle, jonka polkumyntimarginaali oli korkein.

- (57) Väliaikaiset polkumyymtimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yrityksen nimi	Väliaikainen polkumyymtimarginaali
Jindal Saw Ltd	31,2 %
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %
Kaikki muut yritykset	31,2 %

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

- (58) Tutkimusajanjakson aikana samankaltaista tuotetta valmisti kolme tuottajaa unionissa. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.
- (59) Koska unionin tuottajia on vain kolme ja koska SG PAM -ryhmä toimitti tiedot tytäryhtiöstään ja arviot sen ainoan unionin tuottajan osalta, joka ei toiminut yhteistyössä, kaikki luvut esitetään indeksoituina tai vaihteluväleinä tutkimuksessa yhteistyössä toiminutta toista unionin tuottajaa koskevien tietojen luottamuksellisuuden suojaamiseksi.
- (60) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin 550 000–650 000 tonnia. Komissio määrittäi unionin kokonaistuotannon määrän unionin tuotannonalaa koskevien saatavilla olevien tietojen, esimerkiksi yhteistyössä toimimatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen tietojen ja yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta tutkimuksen kuluessa kerättyjen tietojen perusteella. Kuten johdanto-osan 7 kappaleessa todetaan, unionissa on vain kolme tuottajaa ja yhteistyössä toimineet kaksi tuottajaa muodostavat noin 96 prosenttia unionin kokonaistuotannosta.

4.2 Unionin kulutus

- (61) Komissio määrittäi unionin kulutuksen unionin tuotannonalan unionissa tapahtuneen myynnin sekä kolmansista maista unioniin tulevan tuonnin perusteella. Komissio määrittäi unionin tuotannonalan kokonaismyynnin yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta kerättyjen tietojen sekä yhteistyöhön osallistumatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen tietojen perusteella. Tuontimäärät saatiin Eurostatin tiedoista.
- (62) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Unionin kulutus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
<i>Indeksi</i>	100	84	83	97

Lähde: Kyselylomakevastaukset, valitukseen sisältyneet tiedot ja Eurostat.

- (63) Unionin kulutus laski tarkastelujakson aikana 3,3 prosenttia. Unionin kulutuksen kuvaaja on u-mainen: kulutus laski merkittävästi vuosien 2011 ja 2012 välillä (eli 16 %) mutta nousi merkittävästi tutkimusajanjaksolla. Pallografiittirautaputkien loppukäyttäjät ovat vedenjakelu-, viemäröinti- ja kastelualan yritykset. Nämä ovat useimmiten julkisyhteisöjä, jotka ovat riippuvaisia valtion rahoituksesta. Vuosina 2011 ja 2012 talouskriisi syveni valtion velkakriisiksi. Tämä sai unionin viranomaiset vähentämään julkisia investointeja ja menoja rankalla kädellä, mikä selittää huomattavan laskun pallografiittirautaputkien kysynnässä etenkin esimerkiksi Espanjassa, Portugalissa ja Italiassa.

4.3 Tuonti Intiasta

4.3.1 Intiasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (64) Komissio vahvisti tuonnin määrän Eurostatin tietojen perusteella. Eurostatin tiedot olivat johdonmukaisia intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen kanssa. Tuonnin markkinaosuus määritettiin samalla tavalla.
- (65) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä	75 000–85 000	60 000–70 000	75 000–85 000	95 000–105 000
Tuontimäärä (indeksi)	100	83	101	123
Markkinaosuus (indeksi)	100	99	122	127

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

- (66) Vaikka markkinat supistuivat, tuontimäärät Intiasta kasvoivat huomattavasti eli yli 22 prosentilla tarkastelujaksolla. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi samalla ajanjaksolla 3,5 prosenttiyksikköä.

4.3.2 Intiasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus

- (67) Komissio määrittäi tuonnin hinnat Eurostatin tietojen perusteella. Tuonnin hintojen alittavuus määritettiin intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien sekä unionin tuotannonalan toimittamien tietojen perusteella.
- (68) Intiasta unioniin tulevan tuonnin keskimääräinen hinta kehittyi seuraavasti:

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intia	650–750	700–800	600–700	600–700
Indeksi	100	106	99	98

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

- (69) Intialaisten tuotteiden hinnat laskivat hiukan, kun tarkastellaan koko tarkastelujaksoa. Intialaisten tuotteiden hinnat nousivat vuonna 2012 (5,7 prosenttia) mutta laskivat sitäkin enemmän vuonna 2013 (– 6,2 prosenttia).
- (70) Komissio määrittäi hinnan alittavuuden tutkimusajanjaksolla vertaamalla
- etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittuja unionin tuottajien tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja
 - vastaavia intialaisten yhteistyössä toimineiden tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi;

- c) hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistaan prosentteina unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti yhteistyössä toimineiden kahden vientiä harjoittavan tuottajan painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 34 ja 42,4 prosenttia.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.4.1 Yleisiä huomioita

- (71) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.
- (72) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kyselylomakevastauksiin sisältyneiden tietojen ja yhteistyöhön osallistumatonta tuottajaa koskevien valituksessa esitettyjen arvioiden perusteella. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit yhteistyössä toimineilta unionin tuottajilta saatuihin kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Kumpaakin ryhmää koskevien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.
- (73) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyynnimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.
- (74) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (75) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (indeksi)	100	79	91	101
Tuotantokapasiteetti (indeksi)	100	100	100	100
Kapasiteetin käyttöaste (%)	52–57	42–47	45–50	53–58

Lähde: Kyselylomakevastaukset ja valitukseen sisältyneet tiedot.

- (76) Unionin tuotannonalan kokonaistuotanto oli tutkimusajanjaksolla hiukan suurempi kuin vuonna 2011 huolimatta siitä, että myynti EU:ssa oli huomattavasti pienempi tutkimusajanjaksolla. Tuotannon kasvu selittyy vientimyynnin kasvulla.
- (77) Kapasiteetti säilyi vakaana koko tarkastelujakson ajan. Kapasiteetin käyttöaste nousi tarkastelujaksolla hienoisesti samaan tahtiin tuotannon kasvun kanssa. Kapasiteetin käyttöaste pysyi kuitenkin matalana ollen 53–58 prosenttia. Pallografiittirautaputkien tuotannonalan kiinteät kustannukset ovat suhteellisen korkeat. Matala kapasiteetin käyttöaste heikentää kykyä kattaa kiinteät kustannukset, mikä on yksi unionin tuotannonalan heikon kannattavuuden syistä.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (78) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (indeksi)	100	83	81	94
Markkinaosuus (indeksi)	100	100	97	97

Lähde: Kyselylomakevastaukset, valitukseen sisältyneet tiedot ja Eurostat.

- (79) Unionin tuotannonalan myynti väheni 6,4 prosenttia tarkastelujaksolla laskien 450 000–500 000:een tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan myyntimäärä laski huomattavasti jyrkemmin kuin kulutuksen määrä.

4.4.2.3 Kasvu

- (80) Tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaiskulutus unionissa laski tarkastelujaksolla lähes 3,3 prosentilla. Kulutus laski jyrkästi vuonna 2012 (yli 16 prosenttia), pysyi alhaalla vuonna 2013 ja alkoi sen jälkeen elpyä tutkimusajanjaksolla. Tarkastelujakson alussa unionin tuotannonalan myynti, kolmansista maista tuleva tuonti sekä Intiasta peräisin oleva tuonti laskivat linjassa kulutuksen laskun kanssa. Vaikka kulutus oli vähäistä ja unionin tuotannonalan kannattavuus negatiivista, intialaiset valmistajat onnistuivat vuonna 2013 kuitenkin lisäämään sekä myyntiään että markkinaosuuttaan merkittävästi. Intialaisen myynnin menestyksellinen lisääntyminen laskevalla markkinoilla oli mahdollista ainoastaan aggressiivisten alihinnoittelu- ja polkumyöntikäytäntöjen vuoksi. Aggressiiviset myynti- ja hinnoittelustrategiat jatkuivat tutkimusajanjaksolla. Tämän tuloksena unionin tuotannonalan myyntimäärä laski kulutusta enemmän, ja unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui tarkastelujaksolla 2,5 prosenttiyksikköä, samaan aikaan kun intialaisten tuottajien markkinaosuus kasvoi 3,5 prosenttiyksiköllä.

4.4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

- (81) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Työllisyys ja tuottavuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä <i>Indeksi</i>	100	93	93	99
Tuottavuus (indeksi)	100	82	96	102

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (82) Työllisyys ja tuottavuus olivat tutkimusajanjaksolla samalla tasolla kuin vuonna 2011. Kuten johdanto-osan 77 kappaleessa mainittiin, työllisyyden pysyminen ennallaan johtui kuitenkin lähinnä unionin ulkopuolisen myynnin merkittävästä kasvusta.

4.4.2.5 Polkumyöntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (83) Kaikki polkumyöntimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa korkeammat. Tosiasiallisten polkumyöntimarginaalien vaikutus unionin tuotannonalaan oli merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

- (84) Kyseessä on ensimmäinen tarkasteltavana olevaa tuotetta koskeva polkumyöntutkimus. Käytettävissä ei näin ollen ollut tietoja, joiden pohjalta olisi voitu arvioida mahdollisen aiemman polkumyynnin vaikutuksia.

4.4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

- (85) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Myyntihinnat unionissa

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	950–1 000	1 000–1 050	1 000–1 050	950–1 000
<i>Indeksi</i>	100	105	104	101
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
<i>Indeksi</i>	100	110	104	96

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (86) Keskimääräinen yksikkömyyntihinta kehittyi pääosin linjassa tuotantokustannusten kanssa. Se nousi vuonna 2012 samaan aikaan tuotantokustannusten kasvun kanssa, ja laski tuotantokustannusten vähenemisen myötä vuodesta 2013 tutkimusajanjaksolle. Tuotantokustannusten lasku johtui lähinnä pääasiallisen raaka-aineen – rautamalmin ja metalliromun – hintojen laskusta.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

- (87) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
<i>Indeksi</i>	100	100	103	104

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (88) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohden nousivat tarkastelujaksolla 4 prosenttia. Eurostatin tietojen mukaan nousu oli hillitympää kuin palkkojen yleinen nousu unionissa.

4.4.3.3 Varastot

- (89) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Varastot

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (indeksi)	100	74	73	82

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (90) Loppuvarastot pienenevät tarkastelujakson aikana. Loppuvarastojen pieneneminen johtui lähinnä aiempaa tiukemmista käyttöpääomavaatimuksista, jotka unionin tuotannonalan hallinto oli ottanut käyttöön.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (91) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	2,5–3,0	– 5,5— 6,0	– 1,0— 1,5	1,5–2,0
Kassavirta (indeksi)	100	92	67	101
Investoinnit (indeksi)	100	60	67	120
Investointien tuotto (%)	49	– 155	– 29	20

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (92) Komissio määrittä yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Unionin tuotannonalan kannattavuus laski 2,5–3,0 prosentista vuonna 2011 1,5–2,0 prosenttiin tutkimusajanjaksolla; kannattavuus oli negatiivista vuosina 2012 ja 2013. Tarkasteltavana olevan tuotteen unionin-myyntistä suurin osa tapahtui yhteistyössä toimineiden EU:n tuottajien myyntiyhtiöiden kautta, ja niiden kustannukset ja kannattavuus otettiin huomioon.
- (93) Nettokassavirralla tarkoitetaan yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Kassavirta pysyi samantasoisena vuonna 2011 ja tutkimusajanjaksolla.
- (94) Investointien taso oli tutkimusajanjaksolla korkeampi kuin vuonna 2011. Vuosina 2012 ja 2013 investointien taso oli kuitenkin paljon matalampi, eikä tutkimusajanjaksolla tapahtunut nousu riittänyt kompensoimaan aiempien vuosien laskua. Investointien tuotolla tarkoitetaan voittoa ilmaistuna prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Investointien tuotto oli tutkimusajanjaksolla huomattavasti matalampi kuin vuonna 2011.

4.4.4 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (95) Unionin tuotannonala menetti markkinaosuuttaan 2,5 prosenttiyksikköä laskevilla markkinoilla, ja sen myynti unionin markkinoilla väheni lähes 6,4 prosenttia. Kapasiteetin käyttöaste pysyi matalana 53–58 prosentissa koko tarkastelujakson ajan, mikä heikensi unionin tuotannonalan kykyä kattaa kiinteät kustannukset. Vaikka unionin tuotannonalan kannattavuus oli käynyt pohjalukemissa vuonna 2012, se oli tutkimusajanjaksolla edelleen hyvin heikko 1,5–2,0 prosenttia ja alitti selvästi tavoitevoiton. Samaan aikaan Intiasta peräisin olevan tuonnin määrä lisääntyi 22,6 prosenttia, ja sen markkinaosuus kasvoi 3,5 prosenttiyksikköä.
- (96) Muut indikaattorit pysyivät suhteellisen vakaina. Niiden pelastukseksi koitui kuitenkin se, että unionin tuotannonalan myynti unionin ulkopuolella kasvoi merkittävästi. Ainoa selkeän positiivisesti kehittynyt indikaattori oli investoinnit, jotka kasvoivat 20 prosenttia. Vuosina 2012 ja 2013 investointien taso oli kuitenkin paljon matalampi, eikä tutkimusajanjaksolla tapahtunut nousu riittänyt kompensoimaan aiempien vuosien laskua.
- (97) Erittäin heikko kannattavuus yhdistettynä jatkuvaan myynnin ja markkinaosuuden menetykseen unionissa tarkoittaa sitä, että unionin tuotannonalan taloustilanne on vaikea.

- (98) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli alustavasti, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. SYY-YHTEYS

- (99) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtavana. Nämä tekijät ovat talouskriisi ja kysynnän väheneminen, tuonti kolmansista maista, unionin tuotannonalan vientitulo ja korvaavien tuotteiden, esimerkiksi muoviputkien, aiheuttama kilpailu.

5.1 Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

- (100) Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärä unionissa oli lähes kaksi kertaa niin suuri 75 000–85 000 kuin kaikki muu tuonti yhteensä (45,8 kt) jo tarkastelujakson alussa. Intian myynti laski linjassa kulutuksen kanssa vuonna 2012, mutta se markkinaosuus säilyi noin 10–15 prosentissa. Vaikka kulutus oli vähäistä ja unionin tuotannonalan kannattavuus negatiivista, intialaiset valmistajat onnistuivat vuonna 2013 kuitenkin lisäämään sekä myyntiään että markkinaosuuttaan merkittävästi. Tällainen intialaisen myynnin menestyksellinen lisääntyminen laskevilla markkinoilla oli mahdollista ainoastaan aggressiivisen hinnoittelun ansiosta – intialaiset tuontihinnat laskivat vuonna 2013 vuosimuutoksen ollessa 6,2 prosenttia. Aggressiivinen hinnoittelu jatkui tutkimusajanjaksolla. Intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien myyntimäärä oli yli 100 000, ja niiden markkinaosuus oli 15–20 prosenttia tutkimusajanjaksolla. Näin merkittävä kasvu oli mahdollista alittamalla merkittävästi unionin tuottajien hinnat. Hintojen alittavuuden tasoksi määritettiin 34 ja 42,4 prosenttia. Samaa aikaan kun intialaisen tuonnin myynti ja markkinaosuus kasvoivat huomattavasti, unionin tuotannonalan myyntimäärä laski kulutuksen laskua voimakkaammin; unionin tuotannonalan myynti laski 6,4 prosenttia ja markkinaosuus supistui 2,5 prosenttiyksiköllä.
- (101) Kun otetaan huomioon selvästi todettu ajallinen yhteys unionin tuottajien hinnat merkittävästi alittavien hinnan tapahtuneen Intiasta peräisin olevan polkumyynituonnin ja toisaalta unionin tuotannonalan myyntimäärien vähentymisen ja markkinaosuuden supistumisen välillä, voidaan päätellä, että polkumyynituonti oli syynä unionin tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

5.2 Muiden tekijöiden vaikutukset

5.2.1 Talouskriisi ja kysynnän lasku

- (102) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus unionissa supistui tarkastelujaksolla 3,3 prosenttia, kun taas Intiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi samana aikana 22,6 prosenttia. Kulutuksen jyrkimmän laskun (15 % vuodesta 2011 vuoteen 2012) aiheuttajia olivat talouskriisi ja julkisten menojen väheneminen. Kulutuksen supistumisella näyttää olleen myötävaikutusta vahingon syntymiseen tarkastelujakson alussa, ja sillä on voinut olla vaikutusta siihen myös vuonna 2013. Vuonna 2013 ja etenkin tutkimusajanjaksolla suurin vahinkotekijä, joka aiheutti laskupainetta unionin tuotannonalan myyntiin unionissa ja esti kannattavuuden palautumisen kestäväälle tasolle, oli kuitenkin intialainen polkumyynituonti.

5.2.2 Kolmansista maista tuleva tuonti

- (103) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Tuontimäärät kolmansista maista (tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kiina	31 136	28 019	12 266	13 903
Indeksi	100	90	39	45

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kolmannet maat Kiinaa lukuun ottamatta	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Indeksi</i>	100	83	137	153
Kaikki kolmannet maat	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Indeksi</i>	100	88	71	79

Lähde: Eurostat.

- (104) Intiasta peräisin oleva tuonti muodosti suurimman osan (yli 70 prosenttia) kokonaistuonnista unioniin tutkimusajanjaksolla. Samaan aikaan kun Intiasta peräisin oleva tuonti kasvoi yli 22 prosenttia tarkastelujaksolla, muualta peräisin oleva tuonti supistui yli 20 prosenttia. Intiasta tulevan tuonnin markkinaosuus lisääntyi 2,5 prosenttiyksiköllä, samaan aikaan kun muualta peräisin olevan tuonnin markkinaosuus supistui 1 prosenttiyksikön verran. Koska kolmansista maista tuleva tuonti oli vähäistä, ja sen määrä ja markkinaosuus supistuivat, ei ole viitteitä siitä, että se olisi aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (105) Vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yksi unionin tuottaja toi tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinassa sijaitsevista tuotantolaitoksistaan ja aiheutti näin vahinkoa itselleen. Näiden väitteiden tueksi ei löytynyt näyttöä. Tarkistettu näyttö osoitti, että kyseiseen unionin tuottajaan etuyhteydessä olevista kiinalaisista tuotantolaitoksista unioniin tuleva tuonti oli ollut hyvin vähäistä. Lisäksi tuonti Kiinasta väheni merkittävästi tarkastelujaksolla ja sen markkinaosuus supistui yli 2 prosenttiyksikköä, mikä selvästikin osoittaa, ettei tämä tuonti ole vahingon aiheuttaja.

5.2.3 Unionin tuotannonalan vientitulokset

- (106) Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien vientitoiminta

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Viennin määrä (indeksi)	100	78	116	130
Keskimääräinen vientihinta (<i>indeksi</i>)	100	108	104	99

Lähde: Kyselyvastaukset.

- (107) Unionin tuotannonalan myynti unionin ulkopuolelle lisääntyi tuntuvasti – yli 30 prosentilla – tarkastelujaksolla keskimääräisen myyntihinnan pystytellessä suhteellisen vakaana. Sen vuoksi unionin ulkopuolinen myynti itse asiassa lievensi vahinkoa. Unionin tuotannonalan tilanne olisi ollut vieläkin vahingollisempi ilman unionin ulkopuolisen myynnin kasvua.

5.2.4 Korvaavien tuotteiden aiheuttama kilpailu

- (108) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahinko aiheutua korvaavien tuotteiden, etenkin muoviputkien (polyeteenistä (PE), polyvinyylikloridista (PVC) ja polypropyleenistä (PP) valmistettujen putkien) aiheuttamasta kovasta kilpailusta. Halkaisijaltaan pienempien muoviputkien yksikköhinnat ovat alun perin paljon halvemmat. Kun otetaan huomioon huoltokustannukset ja tuotteen elinikä, tarkasteltavana olevalla tuotteella on kuitenkin pitkällä aikavälillä kustannusetuja. Varsinkin halkaisijaltaan pienemmät muoviputket aiheuttavat jonkin verran kilpailupaineita tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Pallografiittirautaputket eivät kuitenkaan tarkastelujaksolla menettäneet markkinaosuuttaan muoviputkille, ja joissakin tapauksissa pallografiittirautaputket onnistuivat saamaan jonkin verran markkinaosuutta takaisin muoviputkilta. Tämän vuoksi korvaavien muovisten tuotteiden aiheuttama kilpailu ei todennäköisesti ollut syynä merkittävään vahinkoon tarkastelujaksolla.

5.3 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (109) Unionin tuottajille aiheutuneen vahingon ja asianomaisesta maasta tulevan polkumyynnituonnin välille vahvistettiin alustavasti syy-yhteys. Unionin tuottajien hinnat alittavin hinnoin tapahtuneen polkumyynnituonnin sekä unionin tuotannonalan EU:ssa tapahtuneen myynnin vähentymisen ja EU:n markkinaosuuden supistumisen välillä on selvästi todettu ajallinen yhteys. Tutkimusajanjakson aikana Intiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 34 ja 42,4 prosenttia. Tämä johti EU:n tuotannonalan hyvin heikkoon kannattavuuteen.
- (110) Komissio erotti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Talouskriisi ja kysynnän heikkeneminen myötävaikuttivat vahingon syntymiseen tarkastelujakson alussa, ja niillä on voinut olla vaikutusta siihen myös vuonna 2013. Ilman unionin tuotannonalan hinnat merkittävästi alittavaa polkumyynnituontia vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen eivät kuitenkaan olisi olleet yhtä voimakkaita. Myynti ei olisi laskenut niin paljon, kapasiteetin käyttöaste olisi korkeampi ja kannattavuus olisi kestävämmällä tasolla. Sen vuoksi pääteltiin alustavasti, ettei kulutuksen lasku poistanut polkumyynnituonnin ja merkittävän vahingon välistä syy-yhteyttä.
- (111) Muiden havaittujen tekijöiden, kuten kolmansista maista tulevan tuonnin, unionin tuotannonalan vientitoiminnan ja korvaavien tuotteiden aiheuttaman kilpailun, ei alustavasti katsottu poistavan edellä todettua syy-yhteyttä, vaikka huomioon otettiin niiden mahdollinen yhteisvaikutus.
- (112) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli Intiasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti eivätkä muut tekijät yksin tai yhdessä tarkasteltuina poistaneet syy-yhteyttä. Vahinko ilmenee pääasiassa myynnin laskuna unionissa, EU:n tuotannonalan markkinaosuuden pienenemisenä, matalana kapasiteetin käyttöasteena ja heikkona kannattavuutena.

6. UNIONIN ETU

- (113) Komissio tarkasteli perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto unionin edun vastaista. Se otti erityisesti huomioon tarpeen poistaa vahingollisen polkumyynnin kauppaa vääristävät vaikutukset ja palauttaa toimiva kilpailu. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, jakelijoiden ja loppukäyttäjien – esimerkiksi vedenjakelu-, viemärinti- ja kastelualan toimijoiden – edut.

6.1 Unionin tuotannonalan etu

- (114) Unionin tuotannonalan tuotantolaitokset sijaitsevat Ranskassa, Saksassa, Espanjassa ja Itävallassa. Unionin tuotannonala työllisti suoraan yli 2 400 työntekijää tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa ja myynnissä. Kaksi kolmesta tuottajasta toimi yhteistyössä tutkimuksessa. Yhteistyöstä kieltäytynyt tuottajat ei vastustanut tutkimuksen käynnistämistä. Kuten edellä on osoitettu, polkumyynnituonnista aiheutui merkittävää vahinkoa ja kielteisiä vaikutuksia kahdelle yhteistyössä toimineelle yritykselle.
- (115) On odotettavissa, että väliaikaisten polkumyynnitullien käyttöönotto palauttaa tasapuoliset kilpailuedellytykset unionin markkinoille ja antaa unionin tuottajille mahdollisuuden lisätä myyntiään ja kohottaa matalaa kapasiteetin käyttöastetta. Tämä johtaisi unionin tuotannonalan kannattavuuden kohenemiseen tasolle, joka on tarpeen tällä pääomavaltaisella tuotannonalalla, ja estäisi työpaikkojen menetykset. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, on erittäin todennäköistä, että unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee edelleen.
- (116) Sen vuoksi päätellään alustavasti, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

6.2 Etuyhteydettömien tuojien, jakelijoiden, käyttäjien ja muiden asianomaisten osapuolten etu

- (117) Yksikään etuyhteydetön tuoja ei ilmoittautunut vireillepanossa vahvistetuissa määräajoissa. Useat jakelijat ilmoittautuivat ja ilmaisivat näkökantansa. Kuitenkin vain hyvin harva niistä toimitti perustellumpia tietoja, jotka olisivat mahdollistaneet tarkemman analyysin. Vain muutama loppukäyttäjä osallistui tutkimukseen.

- (118) Useat asianomaiset osapuolet (lähinnä unionin tuotannonalan tuotteiden jakelijat ja metalliteollisuuden työntekijöiden liitot) kannattivat tutkimuksen käynnistämistä vaatien terveen kilpailutilanteen palauttamista; ne valittivat unionin tuotannonalan vahingollista tilannetta ja väittivät, että jollei tulleja oteta käyttöön, unionin tuotannonalan kapasiteetti katoaisi ja työpaikat unionissa menetettäisiin.
- (119) Intiasta tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen jakelijat samoin kuin useat loppukäyttäjät eli vedenjakelu-, viemärointi- ja kastelualan toimijat vastustivat toimenpiteiden käyttöönottoa. Niiden huolena oli, että SG PAM -ryhmä saisi lähes monopoliaseman unionin markkinoilla, jos intialainen tuonti vähenisi toimenpiteiden käyttöönoton vuoksi, mikä johtaisi hintojen nousuun. SG PAM -ryhmällä on hyvin voimakas markkina-asema unionin markkinoilla. On kuitenkin useita tekijöitä, jotka vaikuttavat vähentävän sen markkinavoimaa. Ensinnäkin unionissa on kaksi muuta tuottajaa, joilla on käyttämätöntä kapasiteettia, ja ne voivat varmistaa tehokkaan kilpailun siinä tapauksessa, että SG PAM -ryhmän hinnat nousevat kohtuuttomiksi.
- (120) Lisäksi kolmansissa maissa (Kiinassa, Turkissa, Venäjällä ja Sveitsissä) on useita tuottajia, joilla on jo myyntiä EU:n markkinoilla. Niiden myyntimäärät olivat pienet ja laskivat edelleen tarkastelujaksolla. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että muiden tuojien myynnin laskun pääsyyinä oli intialaisten tuottajien aggressiivinen kilpailu. Intian polkumyyntihinnat alittivat reilusti kaikkien muiden keskeisten tuojamaiden hinnat (Venäjää lukuun ottamatta). Jos unionin tuotannonala nostaa hintoja yksipuoleisesti, tuonti muista maista saattaa lisääntyä lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, kun otetaan huomioon, että kyseisillä viejillä on jo toimintaa unionissa.

Keskimääräinen tuontihinta euroina

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Intia	665	703	659	651
Kiina	955	1 014	1 059	1 054
Sveitsi	1 711	1 678	1 554	1 526
Venäjä	697	696	652	627
Turkki	1 246	1 544	1 272	1 010

Lähde: Eurostat.

6.3 Unionin etua koskevat päätelmät

- (121) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli siihen johtopäätökseen, ettei tässä vaiheessa tutkimusta ole pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Intiasta peräisin olevien pallografiittirautaputkien tuonnissa. Komissio tarkastelee kuitenkin edelleen mahdollisia vaikutuksia kilpailuun unionin markkinoilla tutkimuksen lopullisessa vaiheessa toimitettavien lisätietojen perusteella.

7. VÄLIAIKAiset polkumyyntitoimenpiteet

- (122) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyyntillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

7.1 Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)

- (123) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio analysoi ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän.

- (124) Aiheutuva vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta.
- (125) Valituksessa väitetään, että tuotannonala odottaa yli 12 prosentin kannattavuutta polkumyyntituonnin poistuessa, koska se saavutti tällaisen kannattavuustason tarkastelujaksoa edeltävinä vuosina. On syytä huomata, että tarkastelujaksoa edeltävinä vuosina unionin tuotannonalan myynti oli poikkeuksellisen suurta johtuen vuosien 2007–2008 talouskasvusta ja unionin valtioiden toteuttamista taloudellista tilannetta elvyttävistä toimista, joilla pyrittiin lieventämään vuoden 2009 taluskriisin vaikutuksia. Sen vuoksi ei voida katsoa, että kyseiset vuodet olisivat unionin tuotannonalan kannattavuuden osalta edustavia. Valituksen tekijä väittää myös, että kaksinumeroinen kannattavuusaste on perusteltu, kun otetaan huomioon suuret T&K-mennot. Tutkimuksessa ei havaittu juurikaan näyttöä intensiivisestä T&K-toiminnasta – eniten T&K-investointeja tehneen unionin tuottajan T&K-menojen osuus oli alle 2 prosenttia vuoden 2011 liikevaihdosta ja vielä vähemmän tutkimusajanjaksolla.
- (126) Samankaltaisia tuotteita – tiettyjä ruostumattomasta teräksestä valmistettuja saumattomia putkia ⁽¹⁾ ja tiettyjä raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettuja hitsattuja putkia ⁽²⁾ – koskevista aiemmissä tutkimuksissa katsottiin, että 5 prosentin voittomarginaalia voitaisiin pitää asianmukaisena tasona, jonka unionin tuotannonalan voitaisiin odottaa saavuttavan, jollei vahingollista polkumyyntiä olisi. Pallografiittirautaputket ovat monessa suhteessa samanlaisia kuin saumattomat teräsputket ja raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut hitsatut putket: raaka-aine rauta muodostaa suurimman osan niiden tuotantokustannuksista, ja myös niitä voidaan käyttää veden kuljettamiseen. Sen vuoksi pääteltiin alustavasti, että 5 prosentin kannattavuusmarginaali on kohtuullinen myös pallografiittirautaputkien tuotannonalalla.
- (127) Seuraavaksi komissio määritteli vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnatulo ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

7.2 Väliaikaiset toimenpiteet

- (128) Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullen säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja polkumyyntimarginaaleja. Tullen määrä olisi asetettava polkumyynti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.
- (129) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset polkumyyntitullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntimarginaali	Vahinkomarginaali	Väliaikainen polkumyyntitulli
Intia	Jindal Saw Ltd	31,2 %	68 %	31,2 %
	Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	59 %	15,3 %

- (130) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastivat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta eli Intiasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia. Tähän tuontiin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.

⁽¹⁾ EUVL L 336, 20.12.2011, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 343, 19.12.2008, s. 1.

- (131) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyöntitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ⁽¹⁾. Pyyntö on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, ettei muutos vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (132) Tullien väliset suuret erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi katsotaan tarvittavan erityisiä toimenpiteitä, joiden avulla voidaan varmistaa yksilöllisten polkumyöntitullien asianmukainen soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyöntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalasku. Laskun on täytettävä 1 artiklan 3 kohdassa asetetut vaatimukset. Tuontiin, jonka mukana ei ole tällaista laskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyöntitullia.
- (133) Polkumyöntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyöntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana,

8. LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (134) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään tulevista komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kuulemaksi vahvistetussa määräajassa.
- (135) Väliaikaisten tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat alustavia, ja niitä voidaan muuttaa tutkimuksen lopullisessa vaiheessa.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli Intiasta peräisin olevien, tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90 (Taric-koodit 7303 00 10 10, 7303 00 90 10) luokiteltujen pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyöntitulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Yritys	Väliaikainen polkumyöntitulli	Taric-lisäkoodi
Jindal Saw Ltd	31,2 %	C054
Electrosteel Casting Ltd	15,3 %	C055
Kaikki muut yritykset	31,2 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyöntitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun latineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: ”Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitetut, Euroopan unioniin vietäviksi myydyt pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, (määrä), on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite) (Taric-lisäkoodi) Intiassa. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät”. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuustalletuksen antamista.
5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia asiaankuuluvia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat 25 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta
 - a) pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin;
 - b) toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle; ja
 - c) pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.
2. Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut osapuolet voivat 25 kalenteripäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta esittää väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista koskevia huomautuksia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1560,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA*

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	158,0
	MK	49,2
	TR	78,0
	XS	48,7
	ZZ	83,5
0707 00 05	AR	98,4
	TR	126,8
	ZZ	112,6
0709 93 10	TR	128,2
	ZZ	128,2
0805 50 10	AR	140,7
	BO	144,3
	CL	134,2
	UY	138,2
	ZA	129,0
	ZZ	137,3
	ZZ	137,3
0806 10 10	EG	170,8
	TR	132,2
	ZZ	151,5
0808 10 80	AR	104,4
	BR	70,7
	CL	171,9
	NZ	134,3
	US	113,3
	ZA	135,2
	ZZ	121,6
	ZZ	121,6
0808 30 90	AR	132,1
	CL	148,3
	CN	96,7
	TR	120,0
	ZA	106,4
	ZZ	120,7
	ZZ	120,7
0809 30 10, 0809 30 90	MK	68,9
	TR	157,6
	ZZ	113,3
0809 40 05	BA	53,5
	MK	53,6
	XS	61,9
	ZZ	56,3

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1561,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,****asetuksella (EY) N:o 536/2007 Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan siipikarjanlihan alalla avatussa tariffikiintiössä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 188 artiklan 2 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 536/2007 ⁽²⁾ avataan vuotuinen tariffikiintiö Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden tuontia varten.
- (2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2015 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi, ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiösakaudeksi vahvistettuun määrään.
- (3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 536/2007 nojalla ja jotka lisätään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 536/2007, annettu 15 päivänä toukokuuta 2007, Amerikan yhdysvalloille myönnetyn siipikarjanlihaa koskevan tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista (EUVL L 128, 16.5.2007, s. 6).

LITE

Järjestysnumero	Jakokerroin – 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (kg)
09.4169	10 672 500

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1562,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,****asetuksella (EY) N:o 539/2007 muna- ja muna-albumiinalalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2016 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 188 artiklan 2 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 539/2007 ⁽²⁾ avataan vuotuisia tariffikiintiöitä muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontia varten.
- (2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2015 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia 1 päivänä lokakuuta 2015 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2015 päättyväksi osakaudeksi, ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiösakaudeksi vahvistettuun määrään.
- (3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 539/2007 nojalla ja jotka lisätään 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2016 päättyväksi osakaudeksi, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 539/2007, annettu 15 päivänä toukokuuta 2007, tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista muna- ja ovalbumiinalalla (EUVL L 128, 16.5.2007, s. 19).

LIITE

Järjestysnumero	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivänä tammikuuta alkavaksi ja 31 päivänä maaliskuuta 2016 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kg kuorellisten munien ekvivalenttina)
09.4015	67 500 000
09.4401	1 815 000
09.4402	6 005 000

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1563,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,****täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 413/2014 Ukrainasta peräisin olevan siipikarjanlihan osalta avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2015 välisenä aikana jätetyissä tuontioikeushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 188 artiklan 1 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 413/2014 ⁽²⁾ avataan vuotuisia tariffikiintiöitä Ukrainasta peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden tuontia varten.
- (2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2015 välisenä aikana jätetty tuontioikeushakemuksia 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi, ylittävät käytettävissä olevat määrät niiden kiintiöiden osalta, joiden järjestysnumero on 09.4273. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontioikeuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin, joka lasketaan komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽³⁾ 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhdessä mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan kanssa.
- (3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä vahvistettua jakokerrointa sovelletaan määriin, joita on haettu 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 413/2014 nojalla jätetyissä tuontioikeushakemuksissa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 413/2014, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2014, Ukrainasta peräisin olevan siipikarjanlihan tuonnissa sovellettavien unionin tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista (EUVL L 121, 24.4.2014, s. 37).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1301/2006, annettu 31 päivänä elokuuta 2006, tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13).

LITE

Järjestysnumero	Jakokerroin – 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (%)
09.4273	2,712456
09.4274	—

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1564,**annettu 18 päivänä syyskuuta 2015,****asetuksella (EY) N:o 442/2009 sianliha-alalla avatuissa tariffikiintiöissä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi vahvistettuun määrään lisättävien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 188 artiklan 2 ja 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 442/2009 ⁽²⁾ avataan vuotuisia tuontitariffikiintiöitä sianliha-alan tuotteiden tuontia varten. Mainitun asetuksen liitteessä I olevassa B osassa vahvistettuja kiintiöitä hallinnoidaan samanaikaisen tarkastelun menetelmän mukaisesti.
- (2) Määrät, joista on 1 päivän syyskuuta ja 7 päivän syyskuuta 2015 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemukset 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi, ovat pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiöosakaudeksi vahvistettuun määrään.
- (3) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 442/2009 nojalla ja jotka lisätään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi vahvistettuun määrään, esitetään tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2015.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 442/2009, annettu 27 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sianliha-alalla (EUVL L 129, 28.5.2009, s. 13).

LIITE

Järjestysnumero	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta 2016 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kg)
09.4038	17 097 500
09.4170	2 461 000
09.4204	2 312 000

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2015/1565,

annettu 14 päivänä syyskuuta 2015,

kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanen edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan yhdessä 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivat kalastusalukset ovat toimineet usean vuosikymmenen ajan unionin vesillä Ranskan Guayanen edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä sillä edellytyksellä, että ne noudattavat soveltuvia kalavarojen säilyttämistä ja hoitamista koskevia unionin oikeudellisesti velvoittavia säädöksiä.
- (2) Ranskan Guayanen jalostusteollisuus on riippuvainen kyseisten kalastusalusten purkamista saaliista, ja siksi tämän toiminnan jatkuvuus olisi varmistettava.
- (3) Tällä päätöksellä olisi korvattava neuvoston päätös 2012/19/EU ⁽¹⁾, joka kumottiin 26 päivänä marraskuuta 2014 annetulla unionin tuomioistuimen tuomiolla ⁽²⁾, jolla päätöksen oikeusvaikutukset pidetään voimassa kohtuullisen ajan uuden päätöksen voimaantuloon saakka. Koska julkilausuma on jo annettu tiedoksi Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle, uutta tiedoksiantoa ei tarvita,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle osoitettu julkilausuma kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanen edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä, jäljempänä 'julkilausuma'.

Julkilausuman teksti on liitetty tähän päätökseen.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2012/19/EU, annettu 16 päivänä joulukuuta 2011, kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanen edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL L 6, 10.1.2012, s. 8).

⁽²⁾ Yhdistetyt asiat C-103/12 ja 165/12, Euroopan parlamentti ja komissio v. neuvosto.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 14 päivänä syyskuuta 2015.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. ASSELBORN

Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle osoitettu julkilausuma kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guayanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä

1. Euroopan unioni myöntää kalastuslupia rajoitetulle määrälle Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivia kalastusaluksia, jotka saavat tässä julkilausumassa vahvistetuina edellytyksin kalastaa Ranskan Guayanan edustalla sijaitsevan talousvyöhykkeen siinä osassa, joka sijaitsee yli 12 meripeninkulman päässä rannikosta laskettuna perusviivoista.
2. Yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille 29 päivänä syyskuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 ⁽¹⁾ 22 artiklan mukaisesti Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivien, kalastusluvan saaneiden kalastusalusten on 1 kohdassa tarkoitettulla vyöhykkeellä kalastaessaan noudatettava Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä ja muita Euroopan unionin säännöksiä, joilla säännellään kalastustoimintaa kyseisellä vyöhykkeellä.
3. Kalastusluvan saaneiden Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivien alusten on erityisesti noudatettava asiaa koskevia Euroopan unionin sääntöjä tai säännöksiä, joissa täsmennetään muun muassa kohteena olevat kalakannat, kalastusluvan saaneiden kalastusalusten enimmäismäärä ja Ranskan Guayanan satamissa purettava osuus saaliista.
4. Euroopan unioni voi yksipuolisella julkilausumalla milloin tahansa peruuttaa tässä julkilausumassa esitetyn erityisen sitoumuksen kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville yksittäisille aluksille myönnettyjen kalastuslupien peruuttamista näiden jättäessä noudattamatta asiaa koskevia Euroopan unionin sääntöjä tai säännöksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33.

**JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS (EU, EURATOM) 2015/1566,
annettu 16 päivänä syyskuuta 2015,
unionin tuomioistuimen neljän tuomarin ja yhden julkisasiamiehen nimittämisestä**

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 253 ja 255 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan 1 kohdan,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin tuomioistuimen neljäntoista tuomarin ja neljän julkisasiamiehen toimikausi päättyy 6 päivänä lokakuuta 2015. Lisäksi unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrä on neuvoston päätöksellä 2013/336/EU ⁽¹⁾ lisätty 7 päivästä lokakuuta 2015 yhteentoista. Nimitykset olisi tehtävä 7 päivänä lokakuuta 2015 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2021 päättyväksi kaudeksi.
- (2) On ehdotettu, että Marko ILEŠIČin ja Camelia TOADERin toimikautta unionin tuomioistuimen tuomareina jatketaan. On myös ehdotettu Eugene REGANin ja Michail VILARASin nimittämistä unionin tuomioistuimen tuomarin tehtävään. Lisäksi on unionin tuomioistuimen julkisasiamiehen tehtävään ehdotettu Manuel CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONAA.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklalla perustettu komitea on antanut lausuntonsa Marko ILEŠIČin, Camelia TOADERin, Eugene REGANin ja Michail VILARASin soveltuvuudesta unionin tuomioistuimen tuomarin tehtävään sekä Manuel CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONAn soveltuvuudesta unionin tuomioistuimen julkisasiamiehen tehtävään,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimitetään seuraavat henkilöt unionin tuomioistuimen tuomareiksi 7 päivänä lokakuuta 2015 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2021 päättyväksi kaudeksi:

- Marko ILEŠIČ,
- Eugene REGAN,
- Camelia TOADER,
- Michail VILARAS.

2 artikla

Nimitetään Manuel CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA unionin tuomioistuimen julkisasiamieheksi 7 päivänä lokakuuta 2015 alkavaksi ja 6 päivänä lokakuuta 2021 päättyväksi kaudeksi.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/336/EU, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2013, Euroopan unionin tuomioistuimen julkisasiamiesten määrän lisäämisestä (EUVL L 179, 29.6.2013, s. 92).

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 16 päivänä syyskuuta 2015.

Puheenjohtaja
C. BRAUN

OIKAISUJA

Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) N:o 518/2014, annettu 5 päivänä maaliskuuta 2014, komission delegoitujen asetusten (EU) N:o 1059/2010, (EU) N:o 1060/2010, (EU) N:o 1061/2010, (EU) N:o 1062/2010, (EU) N:o 626/2011, (EU) N:o 392/2012, (EU) N:o 874/2012, (EU) N:o 665/2013, (EU) N:o 811/2013 ja (EU) N:o 812/2013 muuttamisesta energiaan liittyvien tuotteiden merkintöjen internetissä esittämisen osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 147, 17. toukokuuta 2014)

Sivulla 23, liitteessä VIII:

on: ”Lisätään liite VII seuraavasti:

”LIITE VII

Internetissä tapahtuvan myynnin, vuokraamisen tai osamaksulla ostamisen yhteydessä annettavat tiedot”

pitää olla: ”Lisätään liite VIII seuraavasti:

”LIITE VIII

Internetissä tapahtuvan myynnin, vuokraamisen tai osamaksulla ostamisen yhteydessä annettavat tiedot”

Oikaisu komission täytäntöönpanoasetukseen (EU) 2015/880, annettu 4 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) N:o 575/2013 ja (EU) N:o 648/2012 vahvistettujen keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvia omien varojen vaatimuksia koskevien siirtymäkausien pidentämisestä

(Euroopan unionin virallinen lehti L 143, 9. kesäkuuta 2015)

Sivulla 7, johdanto-osan 5 kappaleessa:

on: ”Olemassa oleville kolmansiin maihin sijoittautuneille keskusvastapuolille, jotka ovat jo hakeneet tunnustamista, ei ole vielä myönnetty sitä.”

pitää olla: ”Niitä olemassa olevia kolmansiin maihin sijoittautuneita keskusvastapuolia, jotka ovat jo hakeneet tunnustamista, koskeva tunnustamismenettely on jo käynnissä, mutta sitä ei saada päätökseen 15 päivään kesäkuuta 2015 mennessä.”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI